ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ Γραφείο Αθ. 47
Αριθμός Αδειας 203
4361

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 121 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 112 51
Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΜΕΖΑ (ΣΟΥΔΕΝΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ)

ΤΕΥΧΟΣ 149 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 ΤΙΜΗ 5,00 €

ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

Τριμηνιαία Έκδοση
Της Παγκαλαβρυτινής Ενώσεως
Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών
Ιδιοκτήτης – Διαχειριστής: Παγκαλαβρυτινή Ένωσις
Γραφεία: Πατησίων 121 Τ.Κ. 112 51 – Αθήνα
Τηλ. 210 82.36.040, 210 38.41.345 - Fax: 210 82.36.065
Αριθμός Βιβλίου σωματείων Πρωτοδικείου 142/1915
Αριθμός Νομαρχίας Αθηνών 18060
Α.Φ.Μ. 090110246 - ΔΟΥ ΙΓ΄ Αθηνών

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Γεώργιος Κοσμάς, Δικηγόρος
Πρόεδρος Παγκαλαβρυτινής Ενώσεως
Ζωοδόχου Πηγής 16, Αθήνα, Τηλ. 210 38.41.345

Συντάσσεται από Επιτροπή
Διευθυντής: Σπυρίδων Πολυδώρου
Επιμέλεια Ύλης: Γεώργιος Σακελλαριάδης
Μέλη Επιτροπής: Α. Παπαϊωάννου
Βλάσιος Σταθούλιας

Χειρόγραφα, φωτογραφίες δημοσιευόμενα ή μη δεν επιστρέφονται

Εκδοτική παραγωγή ΣΑΪΤΗΣ
Τηλ.: 210 34.76.090

Το Δ. Σ. της Π. Ε.
Γεώργιος Κοσμάς, Πρόεδρος
Αντώνιος Πετμεζάς, Αντιπρόεδρος
Δημ. Βαρβιτσιώτης, Γενικός Γραμματέας
Ανδρέας Χρυσανθόπουλος, Ειδικός Γραμματέας
Δήμητρα Κωνσταντινίδη, Κοσμήτωρ
Σπυρίδων Κατσιουλέρης, Επιμελητής
Κωνσταντίνος Κατσιάρης, Ταμίας
Ανδρέας Παπαδημητρόπουλος
Γεώργιος Σακελλαριάδης
Βλάσιος Σταθούλιας
Άγγελος Βαγενάς
Αναστασία Μπαλασοπούλου
Απόστολος Παπαδόπουλος
Απόστολος Παπαϊωάννου
Ελένη Φράνκε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού ετήσια 20 €
Εξωτερικού ετήσια 50 $

Διανέμεται δωρεάν στους Δήμους, τα Δημοτικά Διαμερίσματα, τα Σχολεία και τους Συλλόγους της περιοχής των Καλαβρύτων

Αριθμός βιβλιαρίου Εθνικής Τραπέζης της Π. Ενώσεως για τους επιθυμούντας να στέλνουν τις συνδρομές τους μέσω Εθνικής Τραπέζης
040/482015-05 (Κεντρικό, οδός Αιόλου)

Τιμή τεύχους 5,00

Περιεχόμενα

Ελευθερία να είσαι Χριστιανός κι ελευθερία να είσαι Έλληνας 3

Ψήφισμα της Π.Ε. 4

Ο εορτασμός των ιστορικών γεγονότων της 16ης Μαρτίου 1821 στη Φροξυλιά Τουρλάδας και στη Χελωνοσπηλιά Λυκούριας 6

Εκδήλωση για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821 στην Αθήνα από την Παγκαλαβρυτινή Ένωση (Π.Ε.) στις 20 Μαρτίου 2011 και βράβευση του ηγουμένου της Ι.Μ. Αγίας Λαύρας, Αρχιμ. π. Φιλαρέτου Κωνσταντακοπούλου 7

Η ομιλία του Dr. Νικολάλου Αναστ. Αναστασόπουλου 14

Το 1821 έχει χαραχτεί στη συνείδηση του Ελληνικού λαού και δεν παραχαράσσεται 19

Μύθευμα της ιστορίας του 1821 20

Παρέλαση των μαθητών των σχολείων Καλαβρύτων μπροστά στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη και ο δήμος Αθηναίων 23

Άλλες εκδηλώσεις, στις οποίες παρευρέθηκαν και μέλη του Δ.Σ. της Π.Ε. 23

Σκέψεις ενός Σοποτινού για το νέο Δ.Σ. του συλλόγου «Ο άγιος Παύλος» 25

Βιβλιοπαρουσίαση 27

Από τις εκδηλώσεις της Π.Ε. 28

Από την παρέλαση των μαθητών των Καλαβρύτων μπροστά από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη στις 24-3-11 ..31

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΘΕΡΜΗ
α) για την αποστολή τυχόν καθυστερημένων συνδρομών, από τους συνδρομητές του περιοδικού μας ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ

Η δημοσίευση οιουδήποτε κειμένου στο Π. Β. σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει ότι τούτο υιοθετείται από το Π. Β. και την Π. Ε. Την ευθύνη για το περιεχόμενο αυτού και την ακρίβεια και αλήθειά του έχει εκείνος που το έγραψε και το υπογράφει.

β) ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
γ) Τα βιβλία που στέλνονται για κριτική απαραίτητα να είναι εις διπλούν.

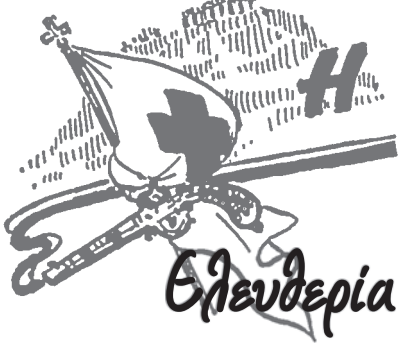

του ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΦΕΛΟΥΚΑ
Θεολόγου - Επιτ. Γυμνασιάρχη

Ελευθερία να είσαι Χριστιανός κι ελευθερία να είσαι Έλληνας

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και με την πρέπουσα εθνική υπερηφάνεια σύσσωμος ο Ελληνισμός γιορτάζει κι εφέτος την εκατοστή ενενηκοστή επέτειο της ελληνικής ελευθερίας, την επέτειο της ενάρξεως της Ελληνικής Επαναστάσεως. Την 25η Μαρτίου 1821.

Βέβαια, η 25η Μαρτίου, ως ημέρα εορτασμού, καθορίστηκε αργότερα, το 1838. Τότε, που οι φλόγες του αγώνα είχαν σβήσει, η θέρμη όμως είχε μείνει απείραχτη και η ανάμνησή του ζωντανή. Τότε, επί Όθωνος, και μετά από πρόταση των ζώντων αγωνιστών και της Εκκλησίας, καθιερώθηκε να θεωρείται η 25η Μαρτίου 1821 ως συμβολική ημέρα, κατά την οποία ξέσπασε η Ελληνική Επανάσταση εναντίον της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Και όμως, ο αγώνας άρχισε πολύ νωρίτερα. «Εκείνη την ημέρα του 1814, όταν στην Οδησσό τρεις έμποροι, ο Σκουφάς, ο Τσακάλωφ και ο Ξάνθος, έκαναν τον πόνο απόφαση και τον στεναγμό σχέδιο, για να οργανωθεί ο ξεσηκωμός. Και το σχέδιο έγινε έργο. Και επειδή έγινε έργο, έγινε επανάσταση. Αυτό ήταν το ξεκίνημα για τον ξεσηκωμό του ραγιά. Και εδώ, όσο και να πασχίσεις, με σχήματα a priori δεν μπορείς να χώσεις τις ταξικές διακρίσεις, διότι απλούστατα, η προσπάθεια της Φιλικής Εταιρείας δεν περιοριζόταν σε ορισμένη κοινωνική τάξη. Ήταν ένα ξεκίνημα αληθινά πανελλήνιο. Από την Οδησσό ροβόλησε ως τις νότιες εσχατιές της Ελλάδος και αγκάλιασε όλο το δούλο Γένος. Αυτή είναι η αλήθεια... αν βέβαια ενδιαφερόμαστε για την αλήθεια!

Και στην επανάσταση αυτή έπαιξε ρόλο η ψυχική δύναμη. Και την ψυχική αυτή δύναμη την έδωσαν **δύο παράγοντες. Ο Ελληνισμός και ο Χριστιανισμός, ο αρχαίος Ελληνισμός και η ζωντανή Χριστιανική πίστη.** Η επανάσταση έγινε... μα χριστιανοί και όχι άθεοι ή θρησκευτικά αδιάφοροι, την έκαμαν. Απ' αυτή τη χριστιανική πίστη παίρνανε δύναμη αλλά και καρτερία και αυτή η χριστιανική πίστη, αν δεν έσβηνε τις μικρότητες, δεν τις άφηνε όμως να σβήσουν την Επανάσταση.

Όμως, η χριστιανική αυτή πίστη τόνωσε το δούλο, αλλά επαναστατημένο Γένος, συνταιριασμένη με την ονειροπόληση του αρχαίου Ελληνισμού. **Ο επαναστατημένος ραγιάς ήταν πια Έλληνας.** Θυμόταν πάντα τον Μαρμαρωμένο Βασιλιά, τον τελευταίο αυτοκράτορα του Βυζαντίου, και πίσω από αυτόν τη σειρά των βυζαντινών αυτοκρατόρων και πίσω από αυτούς ονειρευόταν την αρχαία Ελλάδα, όσο λίγο κι αν την ήξερε. **Ο Χριστιανισμός του έδινε την πίστη και τη δύναμη. Η Αρχαία Ελλάδα του έδινε τη φιλοδοξία και το ονειροπόλημα.** Κι όταν η Επανάσταση τελείωσε, ο ραγιάς, που δεν ήταν πια ραγιάς, αναπνέοντας τον αέρα της ελευθερίας, που ήταν **«απ' τα κόκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά»**, ένοιωθε την ελευθερία αυτή **ως ελευθερία να είναι Χριστιανός και ελευθερία να είναι Έλληνας**[1]».

Αυτή είναι η αλήθεια. Το 1821 εκφράζει την ίδια την ιστορία της Ελλάδος αλλά και την κορύφωση της πίστης και του χρέους, του πείσματος και του πάθους των Ελλήνων για την ελευθερία. Τίποτε άλλο.

Δεν έχουν θέση ούτε «εθνικοί ή καινοφανείς μύθοι» ούτε έριδες... και αμφισβητήσεις εθνικών συμβόλων και ιστορικών γεγονότων. Ιδιαίτερα σήμερα, που η πατρίδα μας διέρχεται μια πολυδιάστατη, ηθική, πνευματική και οικονομική κρίση, χρέος όλων μας είναι να λουσθούμε στο ιδεολογικό και ουσιαστικό περιεχόμενο του μεγάλου αγώνα του 1821 και, κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του ο καθένας, να βοηθήσουμε την πατρίδα μας. Αυτό απαιτεί η αγωνία και το συμφέρον της πατρίδας μας σήμερα. Αυτό ασφαλώς απαιτούν και οι υπεριπτάμενες της Ελλάδος ψυχές των ηρώων και των μαρτύρων του Αγώνα, προς τους οποίους αέναη εκφράζεται η δόξα, η τιμή και ευγνωμοσύνη του Έθνους. Άλλωστε, δεν μπορεί να ξεχνάμε ότι τα Έθνη, τα οποία απεμπολούν το παρελθόν τους, αδιαφορούν για την ιστορική τους παράδοση και θέτουν στο περιθώριο τους ήρωές τους και τους αγώνες τους, είναι καταδικασμένα να ζήσουν στο περιθώριο της ιστορίας και αργά ή γρήγορα να εξαφανισθούν.

Αντίθετα, είμαστε βέβαιοι, ότι οι Πανέλληνες και στους δύσκολους σήμερα καιρούς, όπως έπραξαν σε τραγικότερες στο παρελθόν στιγμές, θα αποδείξουν και τώρα, ότι συνεχίζεται και θα συνεχίζεται η ένδοξη ιστορική μας πορεία και ότι θα ισχύει πάντοτε η ρήση του γερμανού ποιητή Γκαίτε: **«Ό,τι είναι ο νους και η καρδιά για τον άνθρωπο, είναι η Ελλάδα για την ανθρωπότητα».**

---

1. Α.Ν. Τσιριντάνη: «Εμείς οι Έλληνες». Ακτίνες - Μάρτιος 2005.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ Π.Ε.

Αθήνα 17.2.2011, αριθ. πρωτοκ. 5123

ΘΕΜΑ: «Η τηλεοπτική εκπομπή του σταθμού ΣΚΑΪ, παραγωγής της εταιρείας "ΑΝΕΜΟΝ", με τη χορηγία της Ε.Τ.Ε. και συμβούλους τους καθηγητές Θ. Βερέμη και Ιάκωβ. Μιχαηλίδη, αναφορικά με το 1821 και τον υπότιτλο: η γένεση ενός έθνους/κράτους»

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, συνεπικουρούμενη απ' όλα τα υπογράφοντα το παρόν Σωματεία και Φορείς (η οποία βρίσκεται σε διαρκή επικοινωνία για τα θέματα της ιστορικής αλήθειας και του πολιτισμού, με την Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος, τον Δήμο Καλαβρύτων και με όλους τους Καλαβρυτινούς Φορείς και Συλλόγους, εσωτερικού και εξωτερικού), συναισθανόμενη την ευθύνη και το βάρος της παράδοσης που φέρει ως διεθνώς αναγνωρισμένη και βραβευμένη από την Ακαδημία Αθηνών, πιστεύοντας ταυτοχρόνως ότι εκφράζει το λαϊκό αίσθημα, **νιώθει την επιτακτική ανάγκη να εκφράσει την έντονη δυσαρέσκεια και διαμαρτυρία όλων, για την τηλεοπτική εκπομπή του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΪ με τίτλο: «1821 – η γένεση ενός έθνους/κράτους»**, παραγωγής της εταιρείας ΑΝΕΜΟΝ, με την χορηγία της Ε.Τ.Ε. και επιστημονικούς συμβούλους τον ομότιμο καθηγητή κ. Θ. Βερέμη (ΕΛΙΑΜΕΠ), τον επικ. καθηγητή κ. Ιάκωβ. Μιχαηλίδη (Α.Π.Θ.) και αφηγητή τον συγγραφέα κ. Π. Τσατσόπουλο (ΕΚΕΒΙ), διότι τα όσα μέχρι σήμερα (17.02.2011) παρουσιαζόμενα και εξιστορούμενα σε αυτή, στερούνται αντικειμενικότητας και πλουραλισμού, ενώ όλως αντιεπιστημονικώς έχει αποκλειστεί η ιστορική αλήθεια, όπως αποδεικνύεται από πλειάδα ιστορικών πηγών και έγκριτων ιστορικών, καθώς και ερμηνείες των αρχειακών πηγών, στην προσπάθεια «αναμορφώσεως» της κοινής γνώμης και της καταρρίψεως δήθεν εθνικών «μύθων», δημιουργώντας όμως και θέτοντας στη θέση τους καινοφανείς μύθους και θέσφατα των παραγόντων της εκπομπής.

Επειδή, μία καθ' όλα φαινομενικά ολοκληρωμένη, από τεχνικής απόψεως παραγωγή, μπορεί με άλλοθι την «εργαλειακή της» αρτιότητα να παραπλανήσει, οδηγώντας σε αδόκιμες καινοφανείς ατραπούς και συμπεράσματα, ενισχύοντας κάποιες απόψεις που προσπαθούν δήθεν «να ανατρέψουν τα θέσφατα και τους μύθους του 1821» και γενικώς του ελληνικού έθνους, βάζοντας στη θέση τους άλλα μοντέρνα θέσφατα και δημιουργώντας νέους μύθους εν ονόματι της αντικειμενικής ιστορικής αληθείας (π.χ. συνωστισμός στην προβλήτα της Σμύρνης).

Επειδή, τόσο η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, όσο και άλλα ιστορικά Σωματεία με πλούσιο αρχειακό υλικό, αγνοήθηκαν παντελώς από τους παράγοντες της εκπομπής, εντασσόμενοι προφανώς στους «ακραίους/γραφικούς αντεπιστήμονες» και ως εκ τούτου «ακυρωμένους» συνομιλητές, παρότι τους προσφέρθηκε η αρωγή μας στα πλαίσια της αντικειμενικότητας και του πλουραλισμού, αλλά δεν το θέλησαν, μιας και απ' ό,τι ήδη ανεφάνη υπάρχει προειλημμένο συμπέρασμα αποδόμησης των γεγονότων και του χαρακτήρα του 1821, ειδικώς δε της Αγ. Λαύρας, των Καλαβρύτων και της ευρύτερης περιοχής τους.

Επειδή προς αποκατάσταση της αληθείας αναφορικά με τα γεγονότα της Αγ. Λαύρας πρέπει ν' αναφέρουμε ότι: Η 25η Μαρτίου 1821, αν και είχε οριστεί σαν κοινή ημερομηνία της επανάστασης στο Μοριά, δεν ίσχυσε μεν σαν πραγματικό περιστατικό, αφού τα γεγονότα την πρόλαβαν και δη: «κτύπημα 14 Μαρτίου Αγρίδι Νονάκριδας, 16-17 Μαρτίου Αγ. Λαύρα και κοιλάδα Κατσάνας της περιοχής Κλειτορίας, (Χελωνοσπηλιά Λυκούριας, Φροξυλιά Τουρλάδας, Γεφύρι Αμπήμπαγα Άρμπουνα), Καλάβρυτα που μετά από σκληρή μάχη είναι η πρώτη πόλη που απελευθερώθηκε στις 21 Μαρτίου 1821», όμως την 25η Μαρτίου 1821 επιδόθηκαν ψηφίσματα αυτοδιάθεσης στα προξενεία των ξένων δυνάμεων σε Πάτρα και Καλαμάτα και αυτό δημοσίευσε η εφημερίδα «le costitutionnel» τον Ιούνιο το 1821 στο Παρίσι. Το 1838 ο Όθων, με πρόταση και με την σύμφωνη γνώμη των ζώντων Αγωνιστών και της Εκκλησίας, όρισε σαν «συγκε-

ντρωτική» ημερομηνία όλων των επιμέρους γεγονότων την 25η Μαρτίου ως εθνική γιορτή (όπως εξάλλου είχαν κάνει για τις δικές τους εθνικές γιορτές οι Αμερικανοί και οι Γάλλοι με την 4η και 14η Ιουλίου, αντίστοιχα). Αυτό ενέπνευσε ζωγράφους και ποιητές όπως παλαιότερα τον Πουκεβίλ. Ειδικά όμως στην Αγ. Λαύρα, πραγματοποιήθηκε δοξολογία στις 17 Μαρτίου 1821 (πανηγυρίζει η Μονή στη μνήμη του Αγ. Αλεξίου), γεγονός που η εν λόγω εκπομπή σκοπίμως απέκρυψε παντελώς. Ερωτάται δε, εάν δεν υπήρξε Αγ. Λαύρα, τότε γιατί αυτή η εμμονή με το συγκεκριμένο Μοναστήρι και όχι ένα οποιοδήποτε άλλο, εάν υποθέσουμε πως η Εκκλησία ήθελε να «υποκλέψει το γέρας της έναρξης του Αγώνα»; Η απάντηση είναι: «γιατί πολύ απλά υπήρξε Αγ. Λαύρα, όπως στην ιστορική αυτή αλήθεια τη μαρτυρούν αποδεδειγμένα όλα τα έγγραφα του αρχείου Αγωνιστών του 1821, το πλούσιο αρχειακό υλικό, που βρίσκεται στους περισσότερους φορείς από εμάς, η προφορική παράδοση και τα δημοτικά τραγούδια».

Με το παρόν **ψήφισμα** κατακρίνουμε εντόνως την μέχρι σήμερα αντιμετώπιση και στάση των παραγόντων της εκπομπής αναφορικά με την ιστορική έρευνα και αλήθεια, θεωρώντας πως δεν είναι αντικειμενική, αντιθέτως υπάρχει ήδη προειλημμένη απόφαση, πλην όμως ανεπιτυχής, για συμπεράσματα απαξιώσεως του 1821, αλλά και των βασικών των πυλώνων, που ήταν η Αγ. Λαύρα, τα Καλαβρυτοχώρια και τα Καλάβρυτα.

ΖΗΤΑΜΕ όλοι με το ψήφισμά μας αυτό την έμπρακτη επικουρία Σας στην καταγγελία μας και την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, που αποπειράται με την παραπάνω τηλεοπτική εκπομπή του, να διαστρεβλώσει ο τηλεοπτικός σταθμός ΣΚΑΪ.

Οι υπογράφοντες το παρόν ψήφισμα, εκπρόσωποι των παρακάτω Σωματείων και Φορέων.

– Κωνσταντίνος Πλαπούτας, ως πρόεδρος του Πανελληνίου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821.

– Dr. Δημήτριος Καραμπερόπουλος, ως πρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρίας Μελέτης Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα.

– Σωτήριος Τσενές, ως πρόεδρος της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθηνών.

– Αθανάσιος Χρονόπουλος, ως πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς.

– Παναγιώτης Λάππας, ως πρόεδρος του Συλλόγου Δαφναίων Αχαΐας - Αθηνών - Πειραιώς.

– Χρήστος Καμπέρος, ως πρόεδρος του Συλλόγου Κλειτορίων Αττικής «Ο Άγιος Δημήτριος».

– Dr. Γεώργιος Χρ. Σακελλαριάδης, Καθηγητής Γλωσσολογίας, ως εκπρόσωπος του Συλλόγου των εν Αθήναις Σοποτινών.

– Κωνσταντίνος Κατσιάρης, ως πρόεδρος της Ομοσπονδίας Καλαβρυτινών Συλλόγων «Ο Αρχαίος Κλείτωρ».

– Δημήτριος Τράγκας, ως πρόεδρος της Ομοσπονδίας Καλαβρυτινών Συλλόγων «Η Αζανιάς».

– Θεμιστοκλής Ροδάκης, ως πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Νοτίου Αφρικής «Η Αγία Λαύρα» (Γιοχάνεσμπουργκ).

– Θεόδωρος Σπυρόπουλος, ως εκπρόσωπος του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ), περιφέρειας ΗΠΑ και ως εκπρόσωπος του Ιδρύματος «Φύτεψε τις ρίζες σου στην Ελλάδα» (Σικάγο-ΗΠΑ).

– Ηλίας Μαλεβίτης, ως αντιπρόεδρος του Κέντρου Παγκοσμίου Αποκατάστασης της Ιεράς Μονής ΑΓ. Αθανασίου (Μετοχίου της Ι. Μ. Αγ. Λαύρας) Φιλίων Καλαβρύτων.

– Κωνσταντίνος Νικολόπουλος, ως εκπρόσωπος του Συνδέσμου Καμενιανιτών, Δροβολοβιτών, Δεσινιωτών Αροανίας «Ο Ηρακλής».

– Δημήτριος Κανελλόπουλος, ως εκπρόσωπος του ιστορικού Αρχείου Κανελλοπούλου (βραβείο Ακαδημίας Αθηνών).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ

Ο προεδρός του Δ.Σ.
Γεώργιος Κοσμάς
Τηλ. 210-3841345
κιν. 6972406293

Ο γενικός γραμματέας
Δημήτριος Βαρβιτσιώτης
κιν. 6944258260

του ΑΝΔΡΕΑ ΑΡΙΣΤ. ΜΠΙΚΟΥ
δικηγόρου, μέλους της Π.Ε.

Ο εορτασμός των ιστορικών γεγονότων της 16ης Μαρτίου 1821 στη Φροξυλιά Τουρλάδας και στη Χελωνοσπηλιά Λυκούριας

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος στις 20 Μαρτίου 2011, ημέρα Κυριακή, η επέτειος των πρώτων επαναστατικών γεγονότων της 16ης Μαρτίου 1821 στη Χελωνοσπηλιά Λυκούριας και στη Φροξυλιά Τουρλάδας.

Την πρωία της Κυριακής τελέστηκε κατανυκτική θεία λειτουργία στον ιερό ναό του αγίου Γεωργίου Λυκούριας και στο παλαιό εξωκλήσι του αγίου Γεωργίου Τουρλάδας και στη συνέχεια έγιναν δοξολογίες παρουσία επισήμων και πλήθους κόσμου.

Μετά ταύτα, στους χώρους των μνημείων Χελωνοσπηλιάς και Φροξυλιάς εψάλη τρισάγιο, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και έγινε ανάκρουση του εθνικού ύμνου από τη φιλαρμονική του δήμου Καλαβρύτων, καθώς και κατάθεση στεφάνων. Τον πανηγυρικό στην εκδήλωση στη Φροξυλιά εκφώνησε η καταγομένη από την Τουρλάδα καθηγήτρια της αγγλικής και ελληνικής φιλολογίας και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος κ. Αγγελική Αρ. Μπίκου, η οποία στηριζόμενη σε ιστορικά στοιχεία αναφέρθηκε με επιτυχία στα επαναστατικά γεγονότα του 1821 στην ευρύτερη περιοχή της επαρχίας Καλαβρύτων.

Στη Χελωνοσπηλιά ο δήμαρχος Καλαβρύτων κ. Γεώργιος Λαζουράς, αφού έκανε μνεία στα επαναστατικά γεγονότα στη Φροξυλιά και στη Χελωνοσπηλιά, αναφέρθηκε κατόπιν στη νέα μορφή και προοπτική του δήμου Καλαβρύτων και κάλεσε όλους σε συνεργασία για την επιτυχία του δήμου.

Ακολούθως οι μαθητές του δημοτικού σχολείου Λυκούριας απήγγειλαν ποιήματα και χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς, η δε θεατρική ομάδα «οι Πηγές του Λάδωνα» έκανε αναπαράσταση του ιστορικού γεγονότος στη Χελωνοσπηλιά.

Στις εκδηλώσεις παρέστησαν ο αρχιερατικός επίτροπος Καλαβρύτων αιδεσιμολογιότατος Γεώργιος Μπίρμπας ως εκπρόσωπος του μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου με συλλειτουργούς του εφημέριους Γεώργιο Τζελέπη, Αναστάσιο Καρακωνσταντή, Δημήτριο Μάνο, Γεώργιο Αναστασόπουλο και Γεώργιο Μουστάκα, καθώς και το διάκονο της Μητροπόλεως.

Επίσης παρέστησαν: ο βουλευτής Αχαΐας κ. Αθαν. Παπαδόπουλος, ο δήμαρχος Καλαβρύτων κ. Γεώργιος Λαζουράς, ο αρχηγός της μειοψηφίας στο δήμο κ. Χρήστος Παπαδάτος, ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Δημήτριος Χουλιάρας, ο επίτιμος σύμβουλος του ελεγκτικού συνεδρίου κ. Αριστ. Μπίκος που εκπροσώπησε την Π.Ε. ως πρώην αντιπρόεδρός της, καταθέτοντας στεφάνι και στα δύο μνημεία, ο πολιτευτής Αχαΐας κ. Δημ. Τριανταφυλλόπουλος, ο πρόεδρος του συλλόγου Λυκουριωτών Αθήνας κ. Σωκράτης Μούσιος, ο πρόεδρος του συλλόγου Τουρλαδαίων κ. Παναγ. Αναγνωστόπουλος, η αντιδήμαρχος στο δήμο Αχαρνών, και εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών υπηρεσιών και πολιτιστικών σωματείων.

της ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ Γ. ΚΟΣΜΑ
δικηγόρου, μέλους της Π.Ε.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 25ns ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΕΝΩΣΗ (Π.Ε.) ΣΤΙΣ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011 ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ Ι.Μ. ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ, ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ π. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στην αίθουσα τελετών της Αρχαιολογικής Εταιρείας στην Αθήνα, οδός Πανεπιστημίου αριθ. 22, η «Παγκαλαβρυτινή Ένωση» γιόρτασε την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821, στις 20 Μαρτίου 2011 και από ώρας 10.30΄.

Το πρόγραμμα παρουσίασε η κοσμήτωρ του Δ.Σ. Δήμητρα Κωνσταντινίδη, που είχε οριστεί τελετάρχης.

Η αίθουσα ήταν κυριολεκτικά κατάμεστη από μέλη και φίλους της Π.Ε., καθώς και από εκπροσώπους θρησκευτικών, πολιτικών, στρατιωτικών, πολιτιστικών, κοινωνικών κ.λπ. φορέων, που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση και συνεχάρησαν το Δ.Σ. της Π.Ε. για την πετυχημένη διοργάνωση.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Π.Ε. Γεώργιος Κοσμάς καλωσόρισε με την εισαγωγική του ομιλία, μεταξύ των άλλων παρισταμένων και τους κ.κ.: – Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη π. Ηλία Δροσινό, εκπρόσωπο του Μακαριοτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμου.

– Πανοσιολογιότατο Καθηγούμενο της ιστορικής Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας, Αρχιμανδρίτη π. Φιλάρετο, εκπρόσωπο του Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου.

– Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη Θεοδώρητο Ανδριόπουλο, εκπρόσωπο του Θρησκευτικού Τμήματος των Ενόπλων Δυνάμεων και τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη της Ιεράς Μητρόπολης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας π. Δωρόθεο Χαραλαμπόπουλο.

– Γεώργιο Κουτρουμάνη, αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκπροσώπησε τον Πρωθυπουργό και την Ελληνική Κυβέρνηση.

– Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, Βουλευτή Β΄ Αθήνας, πρόεδρο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής των Ελλήνων, πρώην Υπουργό.

– Ανδρέα Ζαΐμη, πρώην Υπουργό.

– Αντιστράτηγο Δημήτριο Λυμπέρη, Α΄ Υπαρχηγό του Γ.Ε.Σ., Γενικό Επιθεωρητή Στρατού.

– Ταξίαρχο Δημήτριο Βλαχογιάννη, που εκπροσώπησε τον Αρχηγό Γ.Ε.Σ. και κατέθεσε Στεφάνι Τιμής στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, εκ μέρους των Ενόπλων Δυνάμεων.

– Απόστολο Κατσιφάρα, Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος.

– Αγγελική Αντωνοπούλου, Αντιδήμαρχο Αθηναίων.

– Κώστα Ασημακόπουλο, Αντιδήμαρχο του Δήμου Καλαβρύτων, πρώην Δήμαρχο του τ. Δήμου Παΐων.

– Αναστάσιο Κανελλόπουλο, Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

– Ιωάννη Τέτοκα, Αρεοπαγίτη.

– Σπυρίδωνα Παντούλια Ταξίαρχο, Γεώργιο Παπαδημητρόπουλο πρώην Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ ε.α., Σωτήριο Τσενέ Αντιστράτηγο της ΕΛ.ΑΣ. ε.α., Αλέξανδρο Κουσουρή Αντιστράτηγο ε.α., Σωτήριο Κόκκορη Υποστράτηγο ε.α. και Βλάσιο Σιδέρη Υποστράτηγο ε.α.

– Γεώργιο Ασημακόπουλο, πρώην Βουλευτή Επικρατείας και πρώην Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

– Αθανάσιο Λερούνη, Δάσκαλο των Καλάσα στο Πακιστάν και επικεφαλής της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ.

– Πάνο Κοντογιώργη, πρώην Βουλευτή.

– Παναγιώτη Χαμακιώτη, πρώην Περιφερειάρχη Αττικής, π. Διοικητή του Νοσοκομείου ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ.

– Ηλία Μαλεβίτη, πρόεδρο του Ελληνοαμερικάνικου Ινστιτούτου, αντιπρόεδρο του Κέντρου Ελληνισμού, πρώην Βουλευτή.

– Νικόλαο Αναστασόπουλο, Λέκτορα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ομιλητή στην εκδήλωση.

– Δημήτριο Σταθακόπουλο, Δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω, Διδάκτορα Τουρκολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

– Γεώργιο Σακελλαριάδη, Διδάκτορα Γλωσσολογίας και Επιμελητή της έκδοσης του περιοδικού ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟ ΒΗΜΑ, μέλος του Δ.Σ. του Π.Ε..

– Γεώργιο Σκάρπα, Γενικό Γραμματέα της Επιστημονικής Εταιρίας Καλαβρυτινών Ιατρών Ο ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ.

– Πάνο Τσαπάρα, Εκδότη-Διευθυντή της εφημερίδας Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.

– Ιωάννη Αναγνωστόπουλο και Αικατερίνη Αναγνωστοπούλου, πρόεδρο και Γενική Γραμματεία, αντίστοιχα, του Ιδρύματος Προασπίσεως Ηθικών και Πνευματικών Αξιών.

– Δημήτριο Κανελλόπουλο, ιδρυτή του Ιστορικού Αρχείου Κανελοπούλου.

– Αργύρη Ζαφειρόπουλο, πρόεδρο του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών.

– Κωνσταντίνο Νικολόπουλο-Καμενιανίτη, πρ. Αντιδήμαρχο Αροανίας.

– Ανδρέα Μπράβο, πρ. πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου Κλειτορίας.

– Παναγιώτη Παπαϊωάννου, επίτιμο πρόεδρο, Μεγάλο Ευεργέτη και πρώην πρόεδρο της Π.Ε.

– Αδελφούς Βαγενά, ευεργέτες της Π.Ε.

– Ιωάννη Παπαδημητρόπουλο, δωρητή της Π.Ε.

– Μαρία Βαϊνά, τακτική Καθηγήτρια Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και Γενική Γραμματέα Παιδαγωγικής Εταιρίας Ελλάδος.

– Χρύσα Δαμιανάκη, Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Σαλέντο Ιταλίας.

– Κωνστνατίνο Γαζετά, πρόεδρο Εφετών.

– Γεώργιο Μάρδα, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

– Γεώργιο Μαριδάκη, πρόεδρο της Παγκρήτιας Ένωσης.

– Αθανάσιο Γούσια, ως εκπρόσωπο της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας.

– Αικατερίνη Μέρμηγκα, μέλος του Δ.Σ. της Επιστημονικής Εταιρίας Μελέτης Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα.

– Γεώργιο Τζινιέρη, πρόεδρο της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Ελλάδος και το μέλος του Δ.Σ. Παναγιώτη Κομνηνό, Καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου.

– Παναγιώτη Κάππο, πρώτο Αντιπρόεδρο της Πανγορτυνιακής Ένωσης.

– Κωνσταντίνο Πλαπούτα, πρόεδρο του Πανελληνίου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821.

– Σωτήριο Τσενέ, πρόεδρο της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθηνών.

– Αθανάσιο Χρονόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Καλαβρυτινών Πειραιώς.

– Παναγιώτη Λάππα, πρόεδρο του Συλλόγου Δαφναίων Αχαΐας - Αθηνών - Πειραιώς και Δημοτικό Σύμβουλο Καλαβρύτων.

– Νικόλαο Μαγκαφά, Δημοτικό Σύμβουλο Καλαβρύτων.

– Χρήστο Καμπέρο, πρόεδρο του Συλλόγου Κλειτορίων Αττικής Ο Άγιος Δημήτριος.

– Κωνσταντίνο Κατσιάρη, πρόεδρο της Ομοσπονδίας Καλαβρυτινών Συλλόγων Ο Αρχαίος Κλείτωρ, πρόεδρο του Συλλόγου Κρινοφυτινών, μέλος του Δ.Σ. της Π.Ε.

– Δημήτριο Τράγκα, πρόεδρο της Ομοσπονδίας Καλαβρυτινών Συλλόγων Η Αζανιάς.

– Αφροδίτη Κοσμά, μέλος του Δ.Σ. του Κέντρου Ερευνών για Θέματα Ισότητας, εποπτευομένου από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

– Γεώργιο Μητρόπουλο, πρόεδρο της Αδελφότητας Φιλίων, πολιτευτή του Ν. Αχαΐας και Γεώργιο Παναγόπουλο και Κωνσταντίνο Γιαννακόπουλο, πρ. προέδρους.

– Σωτήριο Σωτηρόπουλο, πρόεδρο της Ένωσης Λαμπιαίων-Διβρυωτών Ηλείας και του Πνευματικού Κέντρου Δίβρης.

– Στέργιο Λαμπρόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Ελλήνων Εκπαιδευτικών Ελβετίας.

– Αθανάσιο Σκάρπα, πρόεδρο του Συλλόγου Λευκασίων Ο Άγιος Δημήτριος.

– Αγγελική Αγρίου-Παπανικολάου, πρόεδρο του Συλλόγου Σκεπαστιωτών Αθήνα.ς

– Ιωάννη Αναγνωστόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Καστριωτών Αθηνών.

– Σπυρίδωνα Κατσιουλέρη, πρόεδρο του Συλλόγου Παγκρατιωτών Αθηνών και επιμελητή της Π.Ε.

– Δήμητρα Κωνσταντινίδη, πρόεδρο του Συλλόγου Σειραίων Αττικής και κοσμήτορα της Π.Ε.

– Ηρώδη Μητσόπουλο, πρόεδρο της Ένωσης Μύλων και Υδροτριβών Πανητέρου, ευεργέτη της Π.Ε.

– Ανδρέα Χρυσανθόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Αγριδιωτών Καλαβρυτινών, ειδικό γραμματέα της Π.Ε.

– Αναστάσιο Τσιώτο, πρόεδρο του Συλλόγου Σκοταναίων Αττικής.

– Αθανάσιο Νασιόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Αρμπουναίων, Καθηγητή ΑΤΕΙ Αθηνών.

– Παναγιώτη Μπουζιώτη, πρόεδρο του Συλλόγου Δρυμωτών Αττικής.

– Ιωάννη Παπαναγιώτου, πρόεδρο του Συλλόγου Γλάστρας Καλαβρύτων.

– Αναστάσιο Καμζόλα, πρόεδρο του Συλλόγου των απανταχού Άνω Κλειτορίων - Καρνεσιωτών.

– Ιωάννη Παπαφιλιππόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Κλειτορινών και πρ. πρόεδρο Παναγιώτη Μαρώση.

– Πανάγο Σουλελέ, πρόεδρο του Συλλόγου Αγιονικολαϊτών, στην Κλειτορία.

– Συνταγματάρχη ε.α. Κωνσταντίνο Βαρβιτσιώτη, πρόεδρο του Συλλόγου Σιγουνίου.

– Κωνσταντίνο Παρασκευόπουλο, πρόεδρο του Συλλόγου Αναστασοβιτών Ο Άγιος Δημήτριος.

– Ευστάθιο Τσεντούρο, εκπρόσωπο του Χαρίλαου Ερμείδη, προέδρου του Συλλόγου Ορειβασίας και Χιονοδρομίας Καλαβρύτων.

– Ιωάννη Τάγαρη, πρόεδρο του Συλλόγου των εν Αθήναις και Πειραιεί Παΐων.

– Παναγιώτη Παγιώτα, πρόεδρο του Συλλόγου Ενδοχωρητών Μεγαλόπολης και ειδικό γραμματέα του Συλλόγου Πελοποννησίων Γαλατσίου.

– Τρύφωνα Αρμπουνιώτη, εκπρόσωπο του Συλλόγου Λαγοβουνιωτών.

– Παναγιώτη Σοφιανόπουλο, μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Σοποτινών.

– Βασίλειο Ραβαζούλα, πρόεδρο του Συλλόγου Αγραμπέλων.

– Λόλα Ανδήρα και Ιωάννη Κιέππα, εκπροσώπους της Κίνησης Πολιτών Λυκόβρυσης - Πεύκης Αττικής.

Απέστειλαν χαιρετισμό, διότι λόγοι ανώτεροι της θελήσεώς τους δεν τους επέτρεψαν να παραστούν στην εκδήλωση, και ευχήθηκαν καλή επιτυχία στο έργο της Π.Ε. οι:

– Αθανάσιος Παπαδόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας, πρ. Δήμαρχος Καλαβρύτων.

– Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας.

– Νικόλαος Νικολόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας.

– Θεόδωρος Σπυρόπουλος, πρόεδρος του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού Περιφέρειας ΗΠΑ και πρόεδρος της Οργάνωσης «Φύτεψε τις ρίζες σου στην Ελλάδα».

– Θεμιστοκλής Ροδάκης, πρόεδρος της Ένωσης Αποδήμων Καλαβρυτινών στη Νοτιοαφρικανική Ένωση.

– Δημήτριος Μπέης, πρ. Δήμαρχος Αθηναίων.

– Μαρία Μασσαρά-Δαφαλιά, Γενική Γραμματέας ΠΕΚΑ.

– Γιώτα Κωνσταντοπούλου, επίτιμο μέλος του Δ.Σ. των Μαρτυρικών Πόλεων και χωριών της Ελλάδος και πρωτεργάτης της Ίδρυσης του Δημοτικού Μουσείου Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος.

– Αθανάσιος Φραντζής, πρόεδρος του Παγκαλαβρυτινού Συλλόγου Πάτρας.

– Χρήστος Μανιάτης, Εκδότης-Διευθυντής της εφημερίδας Ελληνικό Βήμα στο Μόντρεαλ Καναδά.

– Βλάσιος Οικονόμου, πρόεδρος του Συλλόγου Καλαβρυτινών Τορόντο - Καναδά Η Αγία Λαύρα και

– Βασίλειος Σουσανάκης, μέλος του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Γερμανίας.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος Γεώργιος Κοσμάς συνέχισε την προεισαγωγική ομιλία του και είπε τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι, εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Η μνήμη είναι η λειτουργία εκείνη της ψυχής, χάριν της οποίας ο άνθρωπος, είτε ως άτομο είτε ως ενταγμένος σε ομάδα, είτε ως έθνος, δεν είναι μόνο σήμερα, αλλά είναι και χθες, δεν είναι μόνο παρόν, αλλά και παρελθόν.

Αυτά τα δύο μαζί, το σήμερα και το χθες, το παρόν και το παρελθόν, βαδίζουν χέρι χέρι, βαδίζουν παράλληλα και πορεύονται μαζί. Είναι δεδομένο ότι

η συνύπαρξη παρόντος και παρελθόντος, όταν είναι ομαλή τότε το χθες μαζί με το σήμερα, καθοδηγούν τα άτομα και τα έθνη προς το αύριο και προς το μέλλον. Χαρά στο λαό, που ξέρει να γιορτάζει τα μεγάλα γεγονότα της ιστορίας του. Να μεθά η ψυχή του από εθνική υπερηφάνεια. Να κάνει άσμα και παιάνα τους ηρωισμούς και τις θυσίες της φυλής του. Να διδάσκει την ανδρεία και την φιλοπατρία των προγόνων του και να φρονηματίζει τις γενεές που έρχονται. Ο λαός αυτός δε χάνεται από το πρόσωπο της γης. Διότι έχει προορισμό στη ζωή και έχει να επιτελέσει έργο στην ιστορία. Έργο ειρηνικό και εκπολιτιστικό. Έργο μεγάλης ιδέας. Ιδιαίτερα σήμερα στην εποχή της κρίσης των αξιών.

Είναι δεδομένο ότι εξαγνιζόμαστε και η ύπαρξή μας ενισχύεται και ενδυναμώνεται, μέσα από τις δοκιμασίες. Κι εμείς, ο Παγκαλαβρυτινός κόσμος και το Πανελλήνιο, που έχει ιστορική συνείδηση, εξακολουθούμε να υφιστάμεθα τέτοιες απειλές και ανιστόρητες επιθέσεις κακόβουλων και σκοτεινών κύκλων, που διακαώς, πλην όμως ανεπιτυχώς, προσπαθούν να αφανίσουν την εθνική μας υπόσταση και ταυτότητα.

Το Δ.Σ. της Π.Ε., που έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών ως ένα από τα μεγαλύτερα γνωστά σε όλο τν κόσμο Σωματεία, για την υπεραιωνόβια ιστορική, εθνική και πολιτιστική της δράση από το 1896 μέχρι σήμερα, σας ευχαριστούμε όλους θερμά, που ευγενώς ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας.

Τιμούμε του ήρωες του 1821, που εξασφάλισαν σε μας μεταξύ άλλων, και τα δύο υπέρτατα αγαθά, ήτοι την ανεξαρτησία μας ως Έθνους και την ελευθερία μας ως Λαού.

Η 25η Μαρτίου του 1821 υπήρξε μια μεγάλη στιγμή της ιστορίας μας, και πρωταγωνιστικό ρόλο στην Εθνεγερσία κατά του Τούρκου κατακτητή διαδραμάτισε η Επαρχία Καλαβρύτων. Τα Καλάβρυτα και η περιοχή τους με τους αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας έχουν αναδειχθεί σε παγκόσμιο σύμβολο ελευθερίας, ειρήνης, εθνικής αξιοπρέπειας και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τονίζουμε ακόμα μια φορά την έντονη και άγρυπνη παρουσία μας για την αντίκρουση της ανοίκειας απόπειρας ύποπτων κύκλων να διαστρεβλώσουν ακόμα μία φορά την ιστορική αλήθεια και να παραποιήσουν τα αποδεδειγμένα ιστορικά περιστατικά της έναρξης των επαναστατικών επεισοδίων του 1821, από την περιοχή των Καλαβρύτων και την απελευθέρωση της πόλης των Καλαβρύτων στις 21 Μαρτίου 1821, που είναι η πρώτη πόλη της Ελλάδας που απελευθερώθηκε από τον Τουρκικό ζυγό.

Και ιδού ενδεικτικά, ορισμένα από τα τελευταία κρούσματα, της απόπειρας διαστρέβλωσης της ιστορικής αλήθειας, που τα γνωρίζετε τόσο από τις ομιλίες και τις εκδηλώσεις μας, όσο και από τις δημοσιεύσεις τους στον Τύπο.

– Δεν αναφέρεται από επίσημα πολιτειακά, πολιτικά, και εκκλησιαστικά χείλη σε αντίστοιχες επετειακές εκδηλώσεις σε περιοχές της Νότιας Πελοποννήσου, η πρωταρχική συμβολή των Καλαβρύτων στην Επανάσταση του 1821.

– Τίποτα δεν αναφέρεται για το ρόλο της Επαρχίας Καλαβρύτων και της Αγίας Λαύρας στην Επανάσταση του 1821, σε κασέτα - DVD που διανεμήθηκε πριν από λίγα χρόνια από το Υπουργείο Παιδείας σε όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας.

– Στην εφημερίδα «Τα Νέα» της 24ης-3-2009 αναφέρεται ότι κατασκευάστηκε η ιστορία με μύθους και σύμβολα για την Ενική Επέτειο, για την Αγία Λαύρα και τον Παλαιών Πατρών Γερμανό.

– Η εφημερίδα «Το Κατωπάγκι της Μάνης» Φεβρουαρίου 2009 γράφει ότι στις 17 Μαρτίου 1821 οι Μανιάτες οπλαρχηγοί κήρυξαν τον πόλεμο κατά των Τούρκων και ξεκίνησαν τον απελευθερωτικό Αγώνα του Έθνους.

– Η «Εθνική Ηχώ» Μαρτίου 2009 δημοσιεύει άρθρο με την επικεφαλίδα «23η Μαρτίου 1821: Καλαμάτα η πρώτη ελεύθερη πόλη – έτσι άρχισε η Επανάσταση του 1821».

– Στο κινηματοθέατρο «Αττικόν» του Πειραιά στις 25 Μαρτίου 2009, κατά τη διάρκεια θεατρικής παράστασης με τίτλο «Η δίκη του Κολοκοτρώνη» από Μανιάτικο θεατρικό Σύλλογο, προπηλακιστήκαμε έντονα όσοι από εμάς είχαμε προσκληθεί και ήμασταν εκεί, όταν διαμαρτυρηθήκαμε για τη θρασύτητα του θιασάρχη και ηθοποιού που υποδύθηκε το Γέρο του Μοριά, την οποία επέδειξε, λέγοντας ότι δεν έγινε τίποτα στα Καλάβρυτα και στην Αγία Λαύρα, τίποτα δεν έκαναν εκεί οι Καλαβρυτινοί Αγωνιστές και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, τίποτα δεν έκαναν οι Καλαβρυτινοί και οι Αρκάδες, παρά μόνον οι Μανιάτες και ότι τον Ιωάννη Καποδίστρια δεν τον σκότωσαν οι Μαυρομιχαλαίοι, αλλά άλλοι, που ήθε-

λαν να τους εκδικηθούν και είχαν ντυθεί Μαυρομιχαλαίοι.

Το ποτήρι όμως ξεχείλισε φέτος από την αρχή του χρόνου, με την τηλεοπτική εκπομπή του ΣΚΑΙ, παραγωγής της εταιρείας «ANEMON», με τη χορηγία της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, αναφορικά με το 1821 και με τον υπότιτλο «Η γένεση ενός έθνους-κράτους». Η Π.Ε. και πάλι δεν έμεινε αδρανής και έπραξε το καθήκον της, όπως πράξαμε και το Μάρτιο του 2010 με το πρώτο Συνέδριό μας, που πραγματοποιήσαμε στα Καλάβρυτα με κύριο θέμα «Το ξεκίνημα του Αγώνα του 1821». Αμέσως συγκαλέσαμε ευρύτατη σύσκεψη με παράλληλη έκτακτη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου και συντάχθηκε το ψήφισμα που βρίσκεται στα χέρια σας, στο οποίο λέξη προς λέξη αναφέρομαι προς αποφυγήν επαναλήψεων και στο οποίο συμφωνούν και το προσυπογράφουν οι Φορείς που αναλυτικά αναφέρονται σε αυτό.

Προς αυτή την κατεύθυνση η συστράτευσή μας με τον Πανελλήνιο Όμιλο Απογόνων Αγωνιστών του 1821, με την Ένωση Καλαβρυτινών Αθηνών, με το Σύλλογο Καλαβρυτινών Πειραιώς, με την Επιστημονική Εταιρία Μελέτης Φερών - Βελεστίνου - Ρήγα και με όλους τους λοιπούς Φορείς που προσφώνησα, ήταν άριστη.

Ο Dr. Δημήτριος Σταθακόπουλος, Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, μέλος του Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, εκλεγμένο μέλος της Ένωσης Ευρωπαίων Δικηγόρων, Καθηγητής Τουρκολογίας και Οθωμανολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Καλαβρυτινής καταγωγής από το Λευκάσιο, μέλος της Π.Ε. και Επιστημονικός Συνεργάτης μας σε ιστορικά, πολιτιστικά και αναπτυξιακά θέματα, με τις βαθυστόχαστες γνώσεις και έρευνές του, συντέλεσε τα μέγιστα στη συνολική αντίκρουση των αντιστόρητων ψευδολογιών. Κάθε Τρίτη βράδυ, που γινόταν η αναμετάδοση της εκπομπής, κυριολεκτικά ξενυχτούσε, και τις πρωινές ώρες της επόμενης ημέρας είχε ήδη εκπονήσει και συντάξει την επιστημονικά θεμελιωμένη μελέτη του, σαν να επρόκειτο περι προσθήκης-αντίκρουσης στα Δικαστήρια, και την αναρτούσε στο διαδίκτυο στην ηλεκτρονική διεύθυνση των Απογόνων Αγωνιστών του 1821, διαψεύδοντας ακόμα μια φορά τους εθνικούς «μειοδότες». Εκείνους που αποπειρώνται να κάμψουν και να προσβάλουν τα ιερά και τα όσια, που μάθαμε και εντστερνιστήκαμε από τους δασκάλους και τους γονείς μας στα Άγια Χώματα της Καλαβρυτινής Γης μας.

– Μέσα από το διαδίκτυο, με την παγκόσμια κινητοποίησή μας, όπως τη χαρακτηρίζει και ο Θεόδωρος Σπυρόπουλος στο χαιρετισμό του που μας απέστειλε χθες, διαβιβάσαμε το ψήφισμα σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, στην ομογένεια και σε ολόκληρη την Ελλάδα, στην πολιτειακή, πολιτική, εκτελεστική, εκκλησιαστική, νομοθετική, στρατιωτική, αλλά και σε κάθε άλλη Αρχή, Εξουσία και Φορέα του Κράτους και του Έθνους μας.

Οι ανιστόρητοι και επίορκοι «γραμματιζούμενοι καθηγητάδες», που ίσως γνωρίζουν μόνον κάποια ψήγματα από την πολιτική μας ιστορία, και τίποτε άλλο δεν γνωρίζουν, αλλά και οι «τηλεπαρουσιαστές της συμφοράς», που μετέρχονται κακόβουλα σκηνοθετικά τεχνάσματα, αποσκοπώντας να καταστήσουν τα αληθινά πραγματικά και αποδεδειγμένα ιστορικά γεγονότα, «παραμύθια», για να αυξήσουν σκοταδιστικές τηλεθεάσεις και να επιβραβευθούν από τα σκοτεινής προέλευσης αφεντικά τους, οικτρά απέτυχαν.

Ντροπή και πάλι ντροπή τους, γιατί τεμπέλιασαν ή ηθελημένα απείχαν από το να ρίξουν μια ματιά στις αναμφισβήτητες ιστορικές πηγές, στις οποίες εμβάθυναν, τόσον ο Dr. Δημήτριος Σταθακόπουλος, όσο και ο σημερινός ομιλητής μας Dr. Νικόλαος Αναστασόπουλος, στις οποίες θα αναφερθεί σε λίγο.

Θα ήταν παράλειψή μας αν από αυτό το βήμα, δεν ευχαριστούσαμε:

– Τον Dr. Δημήτριο Σταθακόπουλο και το σημερινό ομιλητή μας Dr. Νικόλαο Αναστασόπουλο.

– Τον πρώην Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. Γεώργιο Παπαδημητρόπουλο, που είτε επωνύμως είτε υπογράφοντας, υπό τον αυτοχαρακτηρισμό του ως «ένας Καλαβρυτινός Κοσμοκαλόγερος», με την πένα του, που κυριολεκτικά επαναστατικά και Καλαβρυτινά βροντάει, αρθρογραφεί επίκαιρα και καυστικά για την ιστορική αλήθεια και την τρέχουσα σκληρή πραγματικότητα, τόσο στη «Φωνή των Καλαβρύτων» όσο και σε κυριακάτικη εφημερίδα, που εκδίδεται στην Αθήνα.

– Τις Ένοπλες Δυνάμεις μας.

– Την Ελληνική Αστυνομία.

– Τον Περιφερειάρχη Αττικής, Ιωάννη Σγουρό, που περιέλαβε και φέτος την Π.Ε. στο επίσημο πρόγραμμα εκδηλώσεων της Περιφέρειας Αττικής για

τον εορτασμό της Εθνικής μας Επετείου, και μάλιστα μας ενέταξε πρώτους στη σειρά, με αρχή από σήμερα, και μας επέτρεψε να καταθέσουμε στεφάνι στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

– Το Δήμαρχο Αθηναίων, Γεώργιο Καμίνη και το Δημοτικό Συμβούλιο, για την ευγενική προσφορά του Δήμου, να συμμετάσχει η Φιλαρμονική του Δήμου στο δεύτερο μέρος της εκδήλωσής μας.

– Τον Ακαδημαϊκό και πρόεδρο της εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας, Επαμεινώντα Σπηλιωτόπουλο, για την παραχώρηση της αίθουσας αυτής σε μας, για το πρώτο μέρος της εκδήλωσής μας.

– Τους συναδέλφους μου στην Π.Ε., δηλαδή όλα τα μέλη του Δ.Σ., που είτε κατέχουν αξιώματα στο Δ.Σ. είτε όχι, καθότι όλες και όλοι προσέτρεξαν για την επιτυχία αυτής της σημαντικής εκδήλωσης.

Τέλος, τον πανηγυρικό της ημέρας, θα εκφωνήσει ο Dr. Νικόλαος Αναστασόπουλος, Λέκτωρ Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, με θέμα: «ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821 – Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ».

Ο ομιλητής μας, κ. Νικόλαος Αναστασόπουλος γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 1978 στην Αθήνα, όπου και μεγάλωσε, ενώ έλκει την καταγωγή του από το Καλούσι του Δήμου Ερυμάνθου Αχαΐας και την Δίβρη-Λαμπεία του Δήμου Αρχαίας Ολυμπίας Ηλείας. Είναι αριστούχος Διδάκτορας Σύγχρονης Ελληνικής ιστορίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, καθώς επίσης αριστούχος απόφοιτος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ιδίου Πανεπιστημίου. Την διδακτορική του διατριβή την εκπόνησε ως Υπότροφος έρευνας Ανωτάτου Επιχειρησιακού Προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας, διά βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ κατά τις προπτυχιακές του σπουδές έλαβε υποτροφία για δύο έτη από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών. Τον Μάρτιο του 2010 εξελέγη, σε ηλικία 31 ετών, λέκτορας στην Έδρα της νεώτερης και σύγχρονης Ελληνικής ιστορίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Αρθρογραφεί σε επιστημονικά περιοδικά και εφημερίδες και έχει λάβει μέρος σε συνέδρια του εσωτερικού και του εξωτερικού. Ας αναφέρουμε ενδεικτικά ότι μετά από ομόφωνη ανάθεση του Πρυτανικού Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων το 2003 συμμετείχε στην τριμελή επιτροπή δημιουργίας του τιμητικού τόπου «Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιστορία και εξέλιξη, 1964-2004». Μεταξύ άλλων, συμμετείχε στο Ερευνητικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Interreg II «Ελλάδα-Ιταλία», καθώς και σε πρόγραμμα κατάταξης του Ιστορικού αρχείου της Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης. Είναι εκλεγμένο μέλος επιστημονικών εταιρειών και συνδέσμων, όπως η Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών και η Εταιρεία Κυκλαδικών Μελετών.

Κύριε Καθηγητά, σας παρακαλώ να προσέλθετε στο Βήμα. Σας ευχαριστώ πολύ».

Μετά την ομιλία του κ. Νικολάου Αναστασόπουλου, η οποία δημοσιεύεται σε άλλες στήλες, επακολούθησε η απόδοση τιμής και η βράβευση του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Αρχιμανδρίτη π. Φιλάρετου Κωνσταντακόπουλου και προς τούτο, ο Γενικός Γραμματέας της Π.Ε. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης, πήρε το λόγο και είπε επί λέξει τα εξής: «Πανοσιολογιότατοι, κυρίες και κύριοι, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Αρχιμανδρίτης Φιλάρετος Κωνσταντακόπουλος γεννήθηκε στο Κρυονέρι Τριφυλίας Μεσσηνίας την 3η Ιανουαρίου 1956. Μετά τη βασική εκπαίδευση στο χωριό, εφοίτησε στο εξατάξιο Γυμνάσιο Κοπανακίου. Εν συνεχεία εφοίτησε εις το Εκκλησιαστικόν Φροντιστήριον της Ριζαρείου Σχολής Αθηνών. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1975 εκάρη Μοναχός εις την Αγία Λαύρα. Στις 27 Μαρτίου 1976, Κυριακή 4η των Νηστειών εχειροτονήθη Διάκονος εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν του Αγίου Δημητρίου Ελασσώνος υπό του Μητροπολίτου Σεβαστιανού Ασπιώτου. Ως Διάκονος υπηρέτησε εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν Αγίου Δημητρίου Ελασσώνος και εις τον Ναόν Αγίου Βασιλείου επί των οδών Μετσόβου και Μπουμπουλίνας Πολυγώνου Αθηνών. Εις τας 10 Απριλίου 1983 εχειροτονήθη εις τον ως άνω ναόν πρεσβύτερος και προεχειρίσθη εις Αρχιμανδρίτην υπό του Μητροπολίτου Ελασσώνος Σεβαστιανού. Υπό του ιδίου Μητροπολίτου διορίσθη ως Πρωτοσυγγελεύων της Ιεράς Μητροπόλεως Ελασσώνος και υπηρέτησε ως εφημέριος εις τον Μητροπολιτικόν ναόν. Εις τας 8 Ιανουαρίου 1985 μετετέθη ως Εφημέριος εις το Μετόχιον της Αγίας Λαύρας, Άγιος Αλέξιος εν Πάτραις. Εις τας 18 Οκτωβρίου 1993 εξελέγη Ηγούμενος της Αγίας Λαύρας. Την 12ην του ιδίου έτους ενεθρονίσθη ως Ηγούμενος εις την Αγία Λαύρα υπό του Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου παρουσία και άλλων Μητροπολιτών, Ηγουμένων

και Μοναχών άλλων Μονών, πολιτικών και άλλων Αρχών και πλήθους κόσμου. Ο κατά κόσμον Κωνσταντακόπουλος Αναστάσιος του Κωνσταντίνου και της Θεοδώρας είναι ο πρωτότοκος υιός της οικογένειας. Αυτό είναι ένα σύντομο βιογραφικό που αναφέρει τους σταθμούς στην πορεία της ζωής του τιμωμένου Καθηγούμενου της Ιεράς Μονής της Αγίας Λαύρας. Στη συνέχεια θα πω για το έργο που έχει κάνει ο ξεχωριστός αυτός άνθρωπος. Από την στιγμή που ανέλαβε ως Ηγούμενος στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας υπήρξε μια αναζωογόνηση σε όλα τα επίπεδα. Στο πνευματικό επίπεδο, στο επίπεδο της λειτουργίας της Μονής, στο επίπεδο των υποχρεώσεων της Μονής, όπως εκδηλώσεις επέτειοι εορτές, αλλά το κυριότερο σε συνεργασία με τον τότε Δήμαρχο Καλαβρύτων Πάνο Πόλκα και άλλους φορείς και πατριώτες επέτυχε μέσω της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών με προεξάρχουσα τη συνεισφορά της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας την χρηματοδότηση με ένα τεράστιο ποσό για την ανακατασκευή τόσο ολόκληρης της Μονής όσο και του Ιστορικού Ναού της Ορκωμοσίας των αγωνιστών του 1821. Αυτό το έκανε πράξη με καθημερινή προσπάθεια και παρακολούθηση στον συντονισμό, την ποιότητα και γενικά στην υλοποίηση των εργασιών· ως αποτέλεσμα των ενεργειών του η Αγία Λαύρα σήμερα να είναι πολύ ξεχωριστή και πολύ καλύτερη από ό,τι ήταν πριν από 18 χρόνια που ανέλαβε ως Ηγούμενος. Ο Ηγούμενος Φιλάρετος αποτελεί μια ξεχωριστή οντότητα στην Κοινωνία των Καλαβρύτων, αλλά και όλων των Καλαβρυτινών. Τον άνθρωπο αυτό τιμά σήμερα η Παγκαλαβρυτινή Ένωση στην επέτειο εορτασμού των 190 χρόνων από την έναρξη της Επανάστασης του ’21.

Θα σας αναγνώσω το κείμενο της Απόφασης το οποίο έχει αγιογραφηθεί με βυζαντινή γραφή σε αυθεντικό πάπυρο.

Κατόπιν, αναγνώστηκε το κείμενο του παπύρου, ο οποίος επιδόθηκε στον τιμώμενο Ηγούμενο π. Φιλάρετο, από τον πρόεδρο της Π.Ε., το Γενικό Γραμματέα, τον αναπλ. Υπουργό κ. Κουτρουμάνη και τον Αντιστράτηγο κ. Λυμπέρη. Ο Ηγούμενος απηύθυνε χαιρετισμό και ευχαριστίες προς την Π.Ε. και όλους τους παρισταμένους, καταχειροκροτήθηκε δε από όλους, μέσα σε κλίμα γενικής συγκίνησης.

Στη συνέχεια, η Χορωδία Ιεροψαλτών υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Βυζαντινής Μουσικής Ιωάννη Χρήστου, πρωτοψάλτη στο Συνοδικό Παρεκκλήσι και Καθολικό της Ιστορικής Ιεράς Μονής Ασωμάτων Πετράκη και το συγκρότημα του Γιώργου Δαλιάνη, απέδωσαν ύμνους, δημοτικά και κλέφτικα τραγούδια.

Το ακροατήριο συγκινήθηκε ιδιαίτερα τόσο με την εξαίρετη απόδοση της Χορωδίας Ιεροψαλτών, όσο και με τους παραδοσιακούς ήχους της φλογέρας και του κλαρίνου του Γιώργου Δαλιάνη.

Ο Γενικός Γραμματέας της Π.Ε. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης πήρε πάλι το λόγο και είπε επί λέξει τα εξής: «Πριν από λίγο ο Διευθυντής της Εθιμοτυπίας της Περιφέρειας Αττικής κ. Ανδρέας Σκαρτσίλας, μου παρέδωσε ένα βιβλίο που έχει εκδοθεί από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στο οποίο αναφέρεται ότι η φλόγα που καίει στο ακοίμητο καντήλι του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη, είχε μεταφερθεί εκεί το 1932 από την ακοίμητο κανδήλα της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας». Συνεχίζοντας, πρότεινε στους συγκεντρωμένους να αφιερωθεί η φετινή εκδήλωση στον Αρχιστράτηγο του Αγώνα του 1821 Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, του οποίου την υστεροφημία επιδιώκουν να αμαυρώσουν κάποιοι ανιστόρητοι σκοτεινοί κύκλοι, προσδίδοντάς του ανυπόστατους και ανήθικους χαρακτηρισμούς. Το πολυπληθέστατο ακροατήριο δέχτηκε την πρόταση και κάκισε τις ανίερες αυτές προσπάθειες με χειροκροτήματα και αποδοκιμασίες.

Μετά τό τέλος του πρώτου μέρους της τελετής, όλοι οι συμμετέχοντες μετέβησαν σε πομπή στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, όπου υπό τις οδηγίες του τελετάρχη της Περιφέρειας Αττικής, Ανδρέα Σκαρτσίλα, κατατέθηκαν στεφάνια τιμής, κατά σειρά, από τον πρόεδρο της Π.Ε. Γεώργιο Κοσμά, τον αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας Γεώργιο Κουτρουμάνη, τον Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος Απόστολο Κατσιφάρα, την Αντιδήμαρχο Αθηναίων Αγγελική Αντωνοπούλου, τον Ταξίαρχο Δημήτριο Βλαχογιάννη εκ μέρους των Ενόπλων Δυνάμεων και τον πρόεδρο του Πανελλήνιου Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών 1821 Κωνσταντίνο Πλαπούτα, με την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από τη Φιλαρμονική του Δήμου Αθηναίων.

Η ομιλία του Dr. Νικολάου Αναστ. Αναστασόπουλου, Λέκτορα Νεότερης και Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με θέμα: «Από την Τουρκοκρατία στην Επανάσταση του 1821 - Η συμβολή της περιοχής Καλαβρύτων»

Άγιε Ηγούμενε της ιστορικής Μονής Αγίας Λαύρας, Κύριοι Υπουργοί, Κύριε Περιφερειάρχα Δυτικής Ελλάδας, Κύριοι Βουλευταί, Στρατηγέ μου, Εκπρόσωποι του Δικαστικού Σώματος, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Κύριε Πρόεδρε της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης σας ευχαριστώ θερμά για την τιμή να ευρίσκομαι σήμερα σε αυτό το βήμα, Σεβαστοί αξιωματούχοι, Αγαπητοί Καλαβρυτινοί και Καλαβρυτινές, Κυρίες και Κύριοι,

Πριν ακριβώς από 558 χρόνια, δηλαδή το 1453, η κατάκτηση της Κωνσταντινούπολης από τους Οθωμανούς, τόσο σε ιστορικό, όσο και σε συμβολικό επίπεδο, σηματοδότησε την εξάρθρωση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και επέβαλε έναν νέο παράγοντα στην Ευρωπαϊκή σκηνή. Παρά ταύτα, το γεγονός αυτό, εκ του αποτελέσματος, δεν επέφερε την αποσύνθεση του Ελληνισμού. Αυτός ακριβώς είναι ο κεντρικός πυρήνας, κατά την γνώμη μου, το βασικό και θεμελιώδες μήνυμα του σημερινού εορτασμού της επετείου της Επαναστάσεως του 1821. Με άλλα λόγια, τα 368 χρόνια ένταξης του ελληνισμού στους Οθωμανούς, έως δηλαδή το 1821, αναδεικνύουν για εμάς σήμερα, μια διαρκή αφύπνιση του ελληνικού στοιχείου, τεσσάρων περίπου αιώνων και μία σταδιακώς αυξανόμενη αντιστασιακή δραστηριότητα, μέσα από ένα πλαίσιο στρατιωτικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό. Η επίτευξη, λοιπόν, του στόχου, δηλαδή η επιτυχής έκβαση της επαναστατικής προσπάθειας, δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα κάποιων ενεργειών, γεγονότων, συντονισμένων ή μεμονωμένων ή ακόμη και συγκυριών, που χωρίς αυτά δεν θα φθάναμε στην Επανάσταση.

Ως εκ τούτου, οι τρόποι και οι μέθοδοι για την πραγματοποίηση του απελευθερωτικού στόχου και η στάση απέναντι στους Οθωμανούς, διαμόρφωσαν τα ιδεολογικά ρεύματα και την πολιτική των υποδούλων. Κατ' επέκταση, λοιπόν, θεωρώ αυτήν την πτυχή της βασανιστικής πορείας του ελληνισμού από την Άλωση μέχρι το 1821, ως την κινητήρια δύναμη της απελευθερωτικής προσπάθειας, καθώς υποδαύλιζε σταθερά και ακατάπαυστα, αυτούς τους αιώνες, το όραμα της ανεξαρτησίας.

Έτσι, εν πρώτοις, μέσα στον περιορισμένο χρόνο της σημερινής ομιλίας, ας σκιαγραφήσουμε σε αδρές γραμμές και ασφαλώς όχι εξαντλητικά, τα βασικά σημεία αυτής της αφύπνισης του ελληνισμού κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, ώστε να εισαχθούμε εναργώς, περαιτέρω, στο σημερινό ιστορικό ζητούμενό μας. Δηλαδή, την ερμηνεία και την παράθεση των γεγονότων σε σχέση με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης στο Μοριά, όπου η συμβολή των Καλαβρύτων δεν ήταν μόνο σημαντική αλλά, αδιαμφισβήτητα, πρωταρχική.

Συνεπώς, επεκτείνουμε γοργά τη συλλογιστική μας σε ένα από τα πιο εμφανή αποτελέσματα της τουρκικής κατάκτησης που δεν ήταν άλλο από την αναπόφευκτη μετακίνηση του πληθυσμού από την πατρική γη σε άλλες περιοχές. Το ένα ρεύμα του πληθυσμού, λίγο μετά την Άλωση, κινήθηκε μέσα στα όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ενώ το άλλο στράφηκε έξω από αυτή, προς όλες τις κατευθύνσεις, την Κεντρική Ευρώπη, τη Ρωσία και φυσικά τη Μεσόγειο, με κύρια την επιλογή της Ιταλικής χερσονήσου. Εμπορικές ανθηρές παροικίες όπως της Ρώμης, της Βενετίας, της Τεργέστης ή του Λιβόρνου έγιναν σταδιακά οι πυρήνες εκκόλαψης των απελευθερωτικών ιδεών, βασισμένες στο γεγονός ότι οι Έλληνες από τον 17ο αιώνα και εξής αποτελούσαν την πιο σημαντική εμπορική τάξη μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ας επισημάνουμε, ενδεικτικώς, ότι στην Δυτική Ελλάδα εμφανίστηκαν εμπορικά κέντρα στην Άρτα και τα Ιωάννινα. Βεβαίως, στην Πελοπόννησο ο ευρωπαϊκός εμπορικός ανταγωνισμός επικεντρώθηκε στην Πάτρα, στην οποία ιδρύθηκε και βενετικό Προξενείο. Πάντως, την ζωηρότερη εμπορική κίνηση σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο κυρίως από το 1700 και μετά γνώρισε η Θεσσαλονίκη. Η συμπρωτεύουσα της Κωνσταντινούπολης εξελίχθηκε σ' ένα τεράστιο οικονομικό κέντρο της Ανατολικής Μεσογείου, στο οποίο πρωτοστατούσαν χριστιανοί και εβραίοι και σαφώς πολύ λιγότερο οι Οθωμανοί.

Παράλληλα, η ανασυγκρότηση της πνευματικής ζωής των Ελλήνων, η οποία ήταν ενωμένη με την χριστιανική ιδέα, καθώς η εκκλησία κατείχε κυρίαρχη θέση

στην εκπαίδευση στον καιρό της Τουρκοκρατίας, συνέβαλλε εξαιρετικά στην εκκολαπτόμενη εθνική ιδέα. Στη Δημητσάνα, στα Ιωάννινα, στη Κοζάνη ή τη Χίο μαρτυρούνται σημαντικά εκπαιδευτικά κέντρα, ενώ, το σπουδαιότερο, η Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη ευρισκόταν υπό την εποπτεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Σε αυτά, ας προσθέσουμε το Φλαγγινιανό Φροντιστήριο που λειτούργησε στους κόλπους της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας και βεβαίως το Πανεπιστήμιο της Πάδοβας, το μοναδικό ανώτατο εκπαιδευτικό κέντρο όπου πήγαιναν οι Έλληνες έως τα μέσα του 18ου αιώνα. Άλλωστε, ηγετικές μορφές της Επανάστασης, όπως ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και ο Ιωάννης Καποδίστριας φοίτησαν στο συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο.

Σ' αυτό, λοιπόν, το οικονομικό και πνευματικό πλαίσιο, συντελείται η ιδεολογική προετοιμασία του 1821. Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός, που αρχίζει από τα τέλη του 18ου αιώνα και φθάνει έως την Επανάσταση καλλιέργησε προοδευτικές τάσεις, εν μέσω, βέβαια, αντιδράσεων. Βασισμένος στην ιδεολογική δομή της Γαλλικής Επανάστασης, σαν πνευματικό κίνημα, ξεσήκωσε σιγά σιγά τις μάζες για την εθνική τους ελευθερία και την απαλλαγή τους από έναν μεσαιωνικού τύπου πνευματικό σκοταδισμό και εν γένει τρόπο ζωής. Επί του προκειμένου, θα ήταν παράλειψή μου, αν δεν έκανα μία αναφορά στον βασικό εκπρόσωπο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού τον Αδαμάντιο Κοραή αλλά και τον Ρήγα Φεραίο, ο οποίος με τα εθνεγερτικά του έργα βοήθησε στην ηθική, κατά βάση, προετοιμασία για την Επανάσταση. Από την άλλη πλευρά, πώς να μην αναφερθώ στο εθνικό και αποστολικό έργο του Κοσμά του Αιτωλού, που αναπτέρωσε την πίστη των υποδούλων έως την ημέρα του μαρτυρίου του;

Μετά, λοιπόν, από όλα αυτά, αντιλαμβανόμαστε ότι το ελληνικό στοιχείο στην ακμή του 18ου αιώνα ήταν ώριμο σχετικά για τον μεγάλο αγώνα. Η υποθήκη του Κωνσταντίνου Υψηλάντη προς τον γιο του Αλέξανδρο: «Υιέ μου, μη λησμονήσης ποτέ ότι οι Έλληνες μόνον εις εαυτούς πρέπει να στηρίζονται, όπως γίνωσιν ελεύθεροι» είχε γίνει συνείδηση στον Τουρκοκρατούμενο ελληνισμό. Άλλωστε, η προοδευτική ανάπτυξη της εθνικής ιδέας ήταν σε αλληλεξάρτηση με την ακτινοβόλα οικονομική παρουσία του ελληνικού πληθυσμού σε όλη τη Βαλκανική χερσόνησο. Έτσι, εκεί στην αυγή του 1800, ο ερχομός της Επανάστασης, ο οποίος βάδιζε στα χνάρια άλλων αντίστοιχων περιπτώσεων, όπως των σερβικών εξεγέρσεων, ήταν γεγονός. Δεν ήταν μόνον η εισροή ευρωπαϊκών επιδράσεων στον ελληνικό πολιτισμό, αλλά και η διαιώνιση του Βυζαντίου με την βοήθεια της Εκκλησίας, που έδωσε την δυνατότητα στο ελληνικό στοιχείο να προσδιορίσει έναν στόχο βασισμένο στην ιδέα της συνένωσης όλων των ελληνικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Έλληνες της διασποράς αποτελούσαν το πιο ενημερωμένο κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού. Αυτοί προχώρησαν στην σύσταση μυστικών κατά βάση οργανώσεων με σκοπό την προετοιμασία του Επανάστασης. Η δημιουργία του «Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου» το 1809, της «Φιλόμουσου Εταιρείας» στη Βιέννη το 1814 και φυσικά της «Φιλικής Εταιρείας» στην Οδησσό της Ρωσίας, επίσης το 1814, στόχευσαν και συνετέλεσαν καθοριστικά στην ίδρυση του ανεξάρτητου ελληνικού Κράτους.

Συνεπώς, ήρθε η στιγμή να περάσουμε από την προετοιμασία του εγχειρήματος στην υλοποίηση. Και εάν αυτή η προετοιμασία οφείλετο, εν πολλοίς, στους Έλληνες της διασποράς, η υλοποίηση οφείλεται, αρχικώς και εν πολλοίς, στον πληθυσμό των νότιων ελληνικών περιοχών. Οι εντολές, άλλωστε, της Φιλικής Εταιρείας ήταν σαφείς: «η Επανάσταση θα έπρεπε να ξεκινήσει τις πρώτες 50 ημέρες του 1821 από τον Μοριά». Γιατί, όμως, από το Μοριά; Και πώς τα Καλάβρυτα σήκωσαν πρωταρχικά το βάρος όλου του εγχειρήματος; Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ξεκάθαρη. Στην Πελοπόννησο και ακολούθως στη Στερεά Ελλάδα και τα νησιά του δυτικού του Αιγαίου, οι εκπρόσωποι της Φιλικής Εταιρείας είχαν επιτύχει την μύηση των προκρίτων της περιοχής. Στην ίδια κατεύθυνση, συνετέλεσε η συντριπτική αριθμητική υπεροχή του χριστιανικού στοιχείου σε συνδυασμό με την μικρή στρατιωτική δύναμη των Οθωμανών, η οποία μάλιστα την ίδια περίοδο είχε μεταφερθεί στην Ήπειρο, μετά την ανταρσία του Αλή Πασά στα Γιάννενα.

Κατά συνέπεια, ας επικεντρώσουμε την προσοχή μας στο δεύτερο ερώτημά μας, στο πώς και γιατί η συμβολή των Καλαβρυτινών υπήρξε καθοριστική για την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα. Αναμφισβήτητα, η επαρχία Καλαβρύτων, μεγαλύτερη σε πληθυσμό από τις υπόλοιπες της Πελοποννήσου, ιδιαίτερα τα προεπαναστατικά χρόνια διαδραμάτισε εξέχοντα ρόλο στις πολιτικοστρατιωτικές εξελίξεις όχι μόνον της Αχαΐας, αλλά ευρύτερα του ελληνικού χώρου. Άλλωστε, η ισχυρή επιρροή των προεστών της επαρχίας, όπως του Ανδρέα Ζαΐμη, του Ασημάκη Φωτήλα ή του Σωτήρη Χαραλάμπη συνέβαλε ως προς αυτό. Παράλληλα, οι στρατιωτικές οικογένειες της περιοχής, όπως των Πετιμεζαίων, από τα Σουδενά, φανέρωναν το υψηλό μαχητικό φρόνημα των Καλαβρυτινών, ενώ, ταυτόχρονα, με τα ανωτέρω, η πλειοψηφία του χριστιανικού πληθυσμού της περιοχής με οδηγούς τα μοναστήρια του Μεγάλου Σπηλαίου και της Αγίας Λαύρας εγγυούνταν, τουλάχιστον, τη θέληση για την απελευθέρωση.

Διεισδύοντας, λοιπόν, στα της παραμονής της Επανάστασης, διαπιστώνουμε ήδη, από τον Ιανουάριο του 1821, την υψηλή επιρροή των Καλαβρυτινών στις επαναστατικές διεργασίες. Συμπέρασμα, το οποίο εξάγεται από τον προγραμματισμό από την Φιλική Εταιρεία της διεξαγωγής της κανονικής συνέλευσης της Εφορίας των Φιλικών της Πελοποννήσου, τον Φεβρουάριο του 1821, στο Μοναστήρι του Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων. Ωστόσο, για λόγους ασφαλείας και μυστικότητας από τους Τούρκους, επισπεύτηκε η συνέλευση και προτιμήθηκε ως έδρα πραγματοποίησης των εργασιών η Βοστίτσα, δηλαδή το σημερινό Αίγιο. Ταυτόχρονα, η άφιξη του Παπαφλέσσα, ως εκπροσώπου της Φιλικής Εταιρείας στην εν λόγω συνέλευση, καλύφθηκε υπό την ιδιότητα του πατριαρχικού εξάρχου στη Βοστίτσα. Ακολούθως, η ίδια η σύναξη δικαιολογήθηκε στους Τούρκους, ως μία συνέλευση για την επίλυση των διαφορών μεταξύ της Μονής Ταξιαρχών Βοστίτσας και του Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων για την οριοθέτηση των κτημάτων τους. Οι εργασίες της σημαντικής αυτής συνελεύσεως διήρκεσαν από τις 26 έως τις 29 Ιανουαρίου και σε αυτήν έλαβαν μέρος μεταξύ άλλων οι προεστοί Ανδρέας Ζαΐμης, Ασημάκης Φωτήλας, Ανδρέας Λόντος καί Πανάγος Δεληγιάννης, ενώ ήσαν παρόντες και ανώτατοι κληρικοί, όπως οι επίσκοποι Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Κερνίτσης και Καλαβρύτων Προκόπιος.

Επί της ουσίας, στην σύναξη της Βοστίτσας αποκαλύφθηκαν δύο διαφορετικοί κόσμοι, δύο διαφορετικές νοοτροπίες, δύο διαφορετικές προσεγγίσεις για τον τρόπο και τον χρόνο έναρξης της επανάστασης. Από την μία πλευρά οι προεστοί και οι αρχιερείς, γνώστες της πολιτικοστρατιωτικής πραγματικότητας επιφυλάχθηκαν στην άμεση κήρυξη της επανάστασης και πρότειναν την αναβολή αυτής, καθώς υπεστήριξαν ότι η Πελοπόννησος ήταν απροετοίμαστη για ένα τέτοιο εγχείρημα. Από την άλλη πλευρά, ο αρχιμανδρίτης Παπαφλέσσας με ένθερμο ενθουσιασμό και πλούσια επιχειρηματολογία υπεστήριζε την άμεση έναρξη της Επανάστασης. Ωστόσο, εν μέσω δυνατών αντιπαραθέσεων, δεν ελήφθη απόφαση για άμεση επανάσταση, αλλά ορίσθηκε, πάντως, ως πιθανή ημερομηνία αυτής η 25η Μαρτίου, ως ημέρα εορτής του Ευαγγελισμού ή η 23η Απριλίου, ως ημέρα εορτής του Αγίου Γεωργίου.

Προχωρώντας στην διερεύνηση των ανάλογων ιστορικών δεδομένων που ανακύπτουν από την μελέτη των αρχειακών πηγών και της σχετικής βιβλιογραφίας, υπογραμμίζουμε ότι η άφιξη στην Πελοπόννησο αυτήν την περίοδο αρκετών φιλικών, όπως του Κολοκοτρώνη και του Παπαφλέσσα, ανησύχησε σθεναρώς τον Μεχμέτ Χουρσίτ Πασά, ο οποίος ήταν ο διοικητής της Πελοποννήσου με έδρα την Τρίπολη. Κατόπιν αυτού, ο Πασάς έδωσε διαταγή ώστε όλοι οι πρόκριτοι και οι αρχιερείς της Πελοποννήσου να μεταβούν στην Τρίπολη με σκοπό να συσκεφθούν επί ζητημάτων διοίκησης. Στην πραγματικότητα, όμως, για να κρατηθούν ως όμηροι και να προληφθούν, κατά συνέπεια, τυχόν επαναστατικές κινήσεις. Στην βούληση, όμως, του Μεχμέτ Χουρσίτ δεν ανταποκρίθηκαν οι πρόκριτοι της Βοστίτσας και των Καλαβρύτων, καθώς επίσης και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός με τον επίσκοπο Κερνίτσης. Αρχικώς, οι ανωτέρω για να δικαιολογήσουν την ανυπακοή τους στις 27 Φεβρουαρίου μετέβησαν από την Πάτρα στα Καλάβρυτα και επικαλούνταν ψευδή ασθένεια του Παλαιών Πατρών Γερμανού. Ακολούθως, στις 9 Μαρτίου ο Επίσκοπος Γερμανός και η συνοδεία του ανεχώρησαν για την Τρίπολη, με ενδιάμεση νυχτερινή στάση στα Μαζέικα, την σημερινή Κλειτορία. Εκεί, ο Γερμανός σκηνοθέτησε την λήψη μιας πλαστής επιστολής από δήθεν φίλο του Τούρκο της Τριπόλεως, κατά την οποία συμβούλευε αυτόν και την συνοδεία του να μην μεταβούν στην Τρίπολη διότι «.. αφεύκτως θανατώθεσθαι αν εμβήτε εις Τριπολιτσάν...». κοντολογίς, αγανακτισμένοι προσποιητά από την αποκάλυψη της παγίδας, που τους είχε στηθεί και στην οποία κινδύνευσαν να πέσουν, ανακοίνωσαν στον Τούρκο απεσταλμένο ότι δεν δύνανται να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Μάλιστα, εσπευσμένα μετέβησαν στα Καλάβρυτα και από εκεί στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας. Κατά τα λοιπά, αξίζει να τονίσει κανείς ότι το εν λόγω σχέδιο αποπλάνησης του Παλαιών Πατρών Γερμανού με αντικειμενικότητα, θα λέγαμε ότι λαμβάνει επαναστατικά χαρακτηριστικά, καθώς επρόκειτο για μία σαφή και ριψοκίνδυνη αντίσταση στις εντολές του Τούρκου διοικητή της Πελοποννήσου. Ήταν, η πρώτη ανυπακοή κατά της Τουρκικής ηγεσίας της Πελοποννήσου, που εκ των πραγμάτων τοποθετούσε τον Γερμανό καί μαζί με αυτόν τα Καλάβρυτα στον μονόδρομο της αντίδρασης και της Επανάστασης. Διαφορετικά, αν αντιδρούσαν, μετά την εν λόγω άρνησή τους, είναι αυτονόητο ότι θα έθεταν σε άμεσο κίνδυνο, εξαιτίας αντιποίνων, την ζωή τους.

Σε αυτό, λοιπόν, το έκρυθμο κλίμα, σύμφωνα με την βιβλιογραφία, την ίδια μέρα, στις 10 Μαρτίου και μόλις 15 ημέρες πριν την 25η Μαρτίου, στην Αγία Λαύρα έγινε μια σημαντική σύσκεψη για την Επανάσταση, στην οποία έλαβαν μέρος οι ιεράρχες Παλαιών Πατρών Γερμανός και Κερνίτσης Προκόπιος, ο Ασημάκης Ζαΐμης, ο Ασημάκης Φωτήλας, ο Σωτήρης Θεοχαρόπουλος, ο Σωτήρης Χαραλάμπης, ο Παναγιώτης Φωτήλας, ο Ανδρέας Ζαΐμης και ο Ανδρέας Λόντος. Σε αυτήν την σύσκεψη η βούληση για την άμεση έναρξη της Επανάστασης ήταν δεδομένη, παρά τις όποιες ψύχραιμες απόψεις περί καλύτερης προετοιμασίας από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό και τον Ασημάκη Ζαΐμη. Είναι εν-

δεικτικό, ωστόσο, επί του προκειμένου, ότι ο Ασημάκης Φωτήλας παρουσίασε ως την ενδεδειγμένη λύση μετά την εξέλιξη των πραγμάτων την άμεση κήρυξη της Επανάστασης. Μάλιστα, κατέληξε στην επιχειρηματολογία του: «... έπειτα και εμείς θα έχωμεν ολίγον θάρρος εις τούτο, ότι εκάμαμεν το χρέος μας». Ως προέκταση των ανωτέρω επισημαίνουμε ότι σύμφωνα με τον Φωτάκο στην σύσκεψη ελέχθησαν και τα ακόλουθα: «... ό,τι εδυνήθημεν εκάμαμεν μέχρι τούδε και αρκετά εμακρύναμεν τον καιρόν, αλλ' εις το εξής οι Τούρκοι δεν μας πιστεύουν, όσον και αν προσπαθήσωμεν να τους γελάσωμεν...». Με άλλα λόγια, λοιπόν, καθίσταται ευδιάκριτο ότι στην συγκεκριμένη σύναξη, ανεξάρτητα των μεταγενέστερων πρωτοβουλιών, η πρόθεση για την κήρυξη της επανάστασης ήταν δεδομένη και φυσικά η Αγία Λαύρα αναδεικνύεται στο επίκεντρο των λήψεων αποφάσεων για την έκβαση της όλης προσπάθειας. Άλλωστε, στις 17 Μαρτίου, ανήμερα του Αγίου Αλεξίου, σύμφωνα με τις πηγές, τελέστηκε στον ίδιο χώρο δοξολογία παρόντων των οπλαρχηγών και των προκρίτων.

Τις ίδιες ημέρες και μετά την αποχώρηση των ηγετών από την Αγία Λαύρα (ο Παλαιών Πατρών Γερμανός και ο Ανδρέας Ζαΐμης πήγαν στα Νεζεροχώρια, ο Ασημάκης Ζαΐμης και ο Ασημάκης Φωτήλας στην Κερπινή και ο Ανδρέας Λόντος στο Διακοφτό) μία σειρά πολεμικών επεισοδίων στην περιφέρεια των Καλαβρύτων, από τις 14 Μαρτίου έως τις 20 Μαρτίου, δεικνύει και πάλι τη συμβολή της περιοχής στην έναρξη της Επανάστασης. Βεβαίως, προεπαναστατικά επεισόδια συνέβησαν και σε άλλες περιοχές της Πελοποννήσου. Όμως, το πρώτο καταγράφεται στις 14 Μαρτίου στο Αγρίδι Νονάκριδος, όπου ο μυημένος στη Φιλική Εταιρεία ταχυδρόμος Νικόλαος Σολιώτης έστησε ενέδρα και χτύπησε στην θέση «Πόρτες», κοντά στο Αγρίδι τους ταχυδρόμους που μετέφεραν επιστολές του καϊμακάμη Σελήχ στον Χουρσήτ στα Ιωάννινα. Επιπρόσθετα, στις 16 Μαρτίου ακολούθησε η επίθεση του Ιωάννη Χονδρογιάννη, στη θέση Χελωνοσπηλιά Λυκούριας, με ενέδρα κατά του εισπράκτορα χρημάτων των Τούρκων Σεϊδή Λαλιώτη, ο οποίος μετέβαινε προς την Τρίπολη με την συνοδεία του. Κατά την συμπλοκή αυτή, η οποία αποτελούσε το πρώτο οργανωμένο ένοπλο επεισόδιο κατά των Τούρκων (καθώς για την τέλεση αυτού υπήρξε προτροπή από τον Ασημάκη Ζαΐμη προς τον Ιωάννη Χονδρογιάννη) σκοτώθηκε ένας Τούρκος και οι υπόλοιποι διασκορπίσθηκαν εγκαταλείποντας τα χρήματα. Ανάλογο επεισόδιο σημειώθηκε στις 17 Μαρτίου στην θέση Φροξυλιά Τουρλάδας, όπου πάλι με ενέδρα ο οπλαρχηγός Σωτήρης Παπαδαίος επιτέθηκε κατά του Βοεβόδα των Καλαβρύτων Αρναούτογλου και της συνοδείας του. Ομοίως, στις 18 Μαρτίου οι ομάδες Παπαδαίου-Χονδρογιάννη στο γεφύρι Αμπήμπαγα Άρμπουνα εφόνευσαν τον Αλβανό Μπεκιάρη και τους άνδρες του.

Κυρίες και κύριοι, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω θεωρήσεις είναι πασιφανές ότι οι επαναστατικές κινήσεις κατά των Τούρκων στην επαρχία Καλαβρύτων ήταν γεγονός, σαφώς πολύ νωρίτερα από την 25η Μαρτίου, ημερομηνία ορισμού έναρξης της Επανάστασης στην συνέλευση της Βοστίτσας. Πέραν, πάντως των ανωτέρω, τα επαναστατικά γεγονότα από τις 21 έως τις 31 Μαρτίου κορυφώθηκαν σε όλη την Πελοπόννησο. Και πάλι, όμως, η πολιορκία και η παράδοση των Καλαβρύτων στις 21 Μαρτίου αποτελεί την πρώτη ουσιαστικά γενικευμένη πολεμική σύγκρουση. Τότε, οι Καλαβρυτινοί προεστοί, με την συμβολή των Πετιμεζαίων και 600 ενόπλων αγωνιστών πολιόρκησαν τα Καλάβρυτα με αποτέλεσμα την παράδοση του Τούρκου διοικητή και αντίστοιχα την παράδοση της πόλης στους Έλληνες. Για την ολοκληρωμένη κάλυψη, πάντως, του συγκεκριμένου θέματος, ας αναφέρουμε ότι στην γαλλική εφημερίδα «Le Constitutionel» της 6ης Ιουνίου 1821 φιλοξενείται δημοσίευμα με διακήρυξη του Παλαιών Πατρών Γερμανού εκφωνηθείσα στις 20 Μαρτίου, μία ημέρα πριν την απελευθέρωση των Καλαβρύτων, εντός της Αγίας Λαύρας. Ας προσθέσουμε, επίσης, ότι στις 22 Μαρτίου, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, συγκεντρώθηκε με αγωνιστές (η σύναξη των οποίων είχε πραγματοποιηθεί από τις 17 Μαρτίου στην Αρεόπολη) στην Καρδαμύλη της Μάνης για να προσβάλει την Καλαμάτα, στην οποία εισήλθε στις 23 Μαρτίου. Δύο ημέρες αργότερα, στις 25 Μαρτίου, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευρισκόμενος στην Πάτρα, στην οποία ήδη είχαν αρχίσει ένοπλα επεισόδια, ως επικεφαλής του Αχαϊκού Διευθυντηρίου της Επανάστασης επέδωσε στους προξένους των ξένων δυνάμεων ψηφίσματα αυτοδιάθεσης και επαναστατικής διακήρυξης. Έκτοτε, τα δρώμενα περί την ελληνική επικράτεια είναι γνωστά μέχρι το τέλος του επαναστατικού αγώνα το 1828 και την επίσημη αναγνώριση της ανεξαρτησίας του ελληνικού κράτους το 1830.

Όσον αφορά τώρα, τον επίσημο εορτασμό της Επανάστασης του 1821 στις 25 Μαρτίου, ας υπογραμμίσουμε ότι αυτός καθιερώθηκε με διάταγμα του Όθωνα στις 15 Μαρτίου του 1838. Ωστόσο, οι διαφωνίες που είχαν προκύψει για την ημερομηνία του εορτασμού, καθώς επροτάθη και η 24η Φεβρουαρίου, ως ημέρα κήρυξης της επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες από τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, καθυστέρησε για δύο έτη την έναρξη του εορτασμού. Παρά ταύτα, ο βασιλιάς Όθωνας κατέληξε στην 25η Μαρτίου περισσότερο, διότι αυτή η ημέρα είχε καθοριστεί από την Φιλική Εταιρεία αλλά και στη συνέλευση της Βοστίτσας ως ημέ-

ρα έναρξης του Αγώνα. Ταυτόχρονα, όμως, την ημέρα αυτή τόσο το Αχαϊκό Διευθυντήριο Πατρών, όπως προείπαμε, και η Μεσσηνιακή Γερουσία Καλαμών, επέδωσαν την επαναστατική προκήρυξη στους Προξένους των Μεγάλων Δυνάμεων. Ακολούθως, μετά το 1840 εδόθη επίσημα η άδεια στην Αγία Λαύρα να πανηγυρίζει στις 25 Μαρτίου την ύψωση του Λαβάρου και την κήρυξη της Επανάστασης.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, ότι η 25η Μαρτίου, ως ημερομηνία, εκφράζει έναν συμβολισμό, καθώς δεν αποτελεί, όπως άλλωστε αναλύσαμε, την πρώτη ημέρα της Επανάστασης. Θα ήταν χρήσιμο, ωστόσο, να προβούμε σε κάποιες επισημάνσεις για να διαπιστώσουμε την δόκιμη καθιέρωση της 25ης Μαρτίου. Και αυτό διότι ως ημερομηνία συμβολίζει σε μία κοινή συνιστώσα την κορύφωση όλων των επαναστατικών ένοπλων αντιδράσεων σε όλη την Πελοπόννησο, από τα Καλάβρυτα, δηλαδή, έως την Μάνη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, αντικατοπτρίζει συγκεντρωτικά την κοινή προσπάθεια εναντίον των Τούρκων, αντικατοπτρίζει την ενότητα, χάρη στην οποία επετεύχθη το αποτέλεσμα, αντικατοπτρίζει την ισχυρή θέληση όλου του Μοριά να προχωρήσει από κοινού στο μεγάλο εγχείρημα. Από την άλλη πλευρά, όμως, ο προσδιορισμός της Αγίας Λαύρας ως σημείου επίσημου εορτασμού της Επανάστασης, ευστόχως, δικαιώνει τα Καλάβρυτα και το ίδιο το Μοναστήρι, αφού σε αυτά τις προηγούμενες ημέρες δημιουργήθηκαν και πραγματοποιήθηκαν, ως αναλύσαμε, οι πρώτες σπίθες της Επανάστασης ή αλλιώς η κήρυξη του Αγώνα.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, η Επανάσταση του 1821 δεν έχει μόνον ιστορικό χαρακτήρα, έχει, θα έλεγα, πολλαπλούς συμβολισμούς. Εξάλλου, (και ας έρθουμε λίγο στο σήμερα) σε μία εποχή ρευστότητας, όπως η σημερινή, η ενθύμηση αυτού του σημαντικού γεγονότος, φανερώνει μηνύματα, ενσαρκώνει ερεθίσματα και αποτελεί πολύτιμο στήριγμα. Βέβαια, σήμερα, τα διακυβεύματα είναι γεμάτα αποχρώσεις και λεπτομέρειες και είναι πιο δύσκολο να απαντήσεις με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα στις νέες αυτές προκλήσεις από ό,τι σε παλιές, απλές, θεμελιώδεις προκλήσεις παλαιότερων εποχών. Πάντα όμως υπάρχουν μερικές αναλλοίωτες αξίες όπως η υπεράσπιση της εύρυθμης λειτουργίας των θεσμών αλλά και της αξιοπρέπειας, τις οποίες καλούμαστε να διασφαλίσουμε. Γιατί πρέπει να έχουμε στηρίγματα, πρέπει να νιώθουμε ως κράτος ακεραιότητα, μέσα σε ένα πλαίσιο φυσικά διεθνούς συνεργασίας και ως πολίτες προοπτική. Εξάλλου και σήμερα σε μία μορφή πολέμου δεν είμαστε; Δεν πρέπει, δηλαδή, να κερδίσουμε την μάχη της δημοσιονομικής εξυγίανσης και οικονομικής ανασυγκρότησης;

Για να ανορθωθούμε, λοιπόν, πρέπει να είμαστε ενωμένοι, να διασφαλίσουμε την κοινωνική μας συνοχή και αλληλεγγύη, να αποκτήσουμε όσο γίνεται αισιοδοξία, να αποκτήσουμε και πάλι ένα συλλογικό όραμα. Εδώ, έρχεται σταθερός, αγέρωχος και κυρίως ανέξοδος βοηθός η ιστορία μας. Η επανάσταση του 1821, εν προκειμένω, με τα μηνύματα της ελπίδας, της υπερηφάνειας και της επίτευξης των στόχων που τη συνοδεύουν.

Το οφείλουμε στους εαυτούς μας, στους προγόνους μας, στα παιδιά μας και θα το πετύχουμε.

Ζήτω το 1821!

Ζήτω τα ένδοξα Καλάβρυτα!

Χρόνια πολλά!

Υ.Γ.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

Χρήστος Λούκος, «Η Επανάσταση του 1821», Η συγκρότηση του Ελληνικού Κράτους, Διεθνές πλαίσιο, εξουσία και πολιτική τον 19ο αιώνα, Αθήνα 2008, σ. 53-68.

Γεώργιος Πλουμίδης, Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας, Ιωάννινα 2005.

Stevan K. Pavlowitch, Ιστορία των Βαλκανίων, 1804-1945, Θεσσαλονίκη 2005.

Επαμεινώνδας Σπηλιωτόπουλος, Πρώιμα Επαναστατικά γεγονότα στην περιοχή της Κατσάνας, Ανάτυπον εκ των πρακτικών της Ακαδημίας Αθηνών, τ. 81 (2006), τεύχ. Γ΄, εν Αθήναις, σ. 29-42.

David Brewer, Η φλόγα της ελευθερίας, ο αγώνας των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία 1821-1833, Αθήνα 2004.

Νίκος Γ. Σβορώνος, Επισκόπηση της Νεοελληνικής ιστορίας, Αθήνα 1994.

Χρύσης Πελεκίδης, Ιδεολογικά ρεύματα του Ελληνισμού της Τουρκοκρατίας, Ιωάννινα 1974.

Κωνσταντίνος Σβολόπουλος, Κατακτώντας την Ανεξαρτησία, δέκα δοκίμια για την Επανάσταση του 1821, Αθήνα 2010.

Τάσος Βουρνάς, Σύντομη Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, Αθήνα 1999.

Λάμπης Λούκος, Η κήρυξη της Επανάστασης του '21 αποφασίστηκε το δεύτερο δεκαήμερο του Μαρτίου στη Μονή της Λαύρας και ξεκίνησε από τα Καλάβρυτα στις 21 Μαρτίου. Ιστορία και Θρύλος, Πάτρα 1999.

Κωνσταντίνος Α. Βακαλόπουλος, Νεοελληνική ιστορία (1204-1940), Αθήνα 2008.

Στέφανος Π. Παπαγεωργίου, Από το γένος στο έθνος, Η θεμελίωση του Ελληνικού κράτους 1821-1862, Αθήνα 2005.

Douglas Dakin, Ο αγώνας των Ελλήνων για την ανεξαρτησία 1821-1833, Αθήνα 1999.

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τόμ. ΙΒ΄.

Απομνημονεύματα Φωτάκου, τόμ. Α΄, Αθήνα 1990.

Του κ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΑΜΕΝΙΑΝΙΤΗ

Το 1821 ΕΧΕΙ ΧΑΡΑΧΤΕΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΑΡΑΧΑΡΑΣΣΕΤΑΙ

Πολλές φορές αναγκαζόμαστε εκ των πραγμάτων ή των εξελίξεων που συμβαίνουν γύρω μας ν' αγωνιζόμαστε για να υπερασπιστούμε τ' αυτονόητα.

Η διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας σαν λαός, σαν έθνος, σαν οντότητα, οποιασδήποτε γεωγραφικής περιφέρειας ή περιοχής της Ελλάδας, μας υποχρεώνει να βγαίνουμε στο στίβο της διαπάλης αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια.

Οι αγώνες και οι προσπάθειές μας για την ανάδειξη και αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας κατά καιρούς, ειδικότερα την τελευταία δεκαετία, έχουν πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας, γιατί η ιστορία μας βάλλεται πανταχόθεν εντός και εκτός Ελλάδας.

Η απλούστερη σκέψη του πιο απλού ανθρώπους καταλήγει στο συμπέρασμα ότι: Η προσπάθεια αλλοίωσης της ιστορίας μας δεν είναι τυχαία. Είναι καλά οργανωμένη και εκπορεύεται από ξένα προς εμάς κέντρα.

Μας είναι γνωστά τα όσα είχαν ειπωθεί από τον άλλοτε κραταιό Αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Κίσινγκερ. Πώς μπορεί να ποδηγετηθεί ο ελληνικός λαός ο οποίος είναι ένας ατίθασος και δημιουργικός λαός.

Ένα απ' αυτά είναι και η αλλοίωση της ιστορίας του.

Βέβαια στις μέρες μας ζούμε και μια άλλη μορφή προσπάθειας εξαθλίωσης του ελληνικού λαού, πέρα απ' τα προαναφερόμενα.

Οι προπηλακισμοί κατά πρόσωπο που δέχεται ο ελληνικός λαός στον τομέα της διαβίωσής του, φανερώνουν πως το παγκόσμιο οικονομικό-καπιταλιστικό σύστημα, δείχνει την πιο σκληρή του όψη στην πατρίδα μας. Επιδιώκει την εξαθλίωσή μας με σκοπό την υφαρπαγή του όποιου πλούτου της χώρας μας είτε οικονομικού είτε πολιτισμικού και την υποταγή μας στα παγκόσμια καρτέλ.

Δυστυχώς όμως, υπάρχουν επίορκοι πολιτικοί, επίορκοι Έλληνες που χρησιμοποιούνται ως «Δούρειοι Ίπποι» στα σχέδια των όποιων κέντρων για ποδηγέτηση και εξαθλίωση του Ελληνικού λαού κι όλα αυτά εξαγοράζονται με μερικές ψωροχιλιάδες ευρώ.

Βλέπετε η εξαγορά των συνειδήσεων γίνεται πολύ εύκολα στις μέρες μας που τα πάντα πωλούνται και αγοράζονται.

Ευτυχώς όμως η μόλυνση απ' αυτή την αρρώστια δεν έχει φτάσει μέχρι το κόκκαλο. Υπάρχουν ακόμα γερά αντισώματα, υπάρχει η περήφανη Καλαβρυτινή ψυχή που δεν το βάζει κάτω.

Το έχουμε αποδείξει ιστορικά (το 1821 και 1940-43) το αποδεικνύουμε καθημερινά. Καμία δύναμη δεν σκλαβώνει τούτο τον τόπο, δεν φυλακίζει τη σκέψη, την έκφραση, τη δράση μας.

Η προσπάθεια αλλοίωσης της ιστορίας του 1821 με σκοπό την αμφισβήτηση του πρωτεύοντος ρόλου των Καλαβρύτων και της Αγίας Λαύρας επιχειρήθηκε αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια.

Σ' όλα αυτά δόθηκαν απαντήσεις από έγκριτους Καλαβρυτινούς επιστήμονες και ιστορικούς καθώς την Παγκαλαβρυτινή Ένωση και άλλους Καλαβρυτινούς φορείς. Όλα αυτά με την πρέπουσα σεμνότητα αλλά και τεκμηρίωση. Αποκορύφωμα ήταν η διοργάνωση του «ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ» που έγινε τον περσινό Μάρτιο στα Καλάβρυτα, που ήταν πετυχημένο και τεκμηριωμένο από κάθε άποψη.

Στις μέρες μας πέρα απ' όσα βιώνουμε ως άνθρωποι, ως οικογένειες, ως λαός παρουσιάζεται μια καλοπληρωμένη από την ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ παραγωγή στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ με τους γνωστούς συμμετέχοντες καθηγητές κ.λπ. που ούτε λίγο ούτε πολύ μας λένε ότι οι πρόγονοί μας ευημερούσαν κάτω από τον τουρκικό ζυγό στα 400 χρόνια σκλαβιάς. Ότι είχαν ελεύθερη μάθηση, αγαθά κ.λπ. Σιγά μην είχαν και περίθαλψη!

Μας λένε ακόμα ότι δεν υπήρχε Αγία Λαύρα.

Τότε προς τι η σύνδεση του 1821 μ' αυτό το μοναστήρι και όχι με κάποιο άλλο; Γιατί καθιερώθηκε το 1838 απ' το επίσημο Ελληνικό κράτος να εορτάζεται η 25η Μαρτίου στα Καλάβρυτα και την Αγία Λαύρα ως Εθνική εορτή; Γιατί η επανάσταση και όλα τα συμβάντα προεπαναστατικά γεγονότα τον Μάρτιο του 1821 στα Καλάβρυτα εδώ σαν το προβάδισμα για την λευτεριά της πατρίδας μας σ' αυτόν τον ένδοξο τόπο; Ολοκληρώνοντας, προβάλλεται επιτακτική η ανάγκη για την δημοσίευση και έκδοση του πρακτικού του «1ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ», τα οποία θα πρέπει ν' αποσταλούν σ' όλα τα σχολεία της Ελλάδος, σ' όλες τις υπηρεσίες, σ' όλες τις Βιβλιοθήκες, στα Πανεπιστήμια κ.λπ.

Εδώ και τώρα τέλος στα ψέματα.

Η ιστορία γράφεται μια φορά. Δεν ξαναγράφεται, δεν αλλοιώνεται και μάλιστα από πληρωμένους κονδυλοφόρους.

Του κ. ΜΙΜΗ ΚΑΛΔΙΡΗ
θεολόγου, τ. Λυκειάρχη
φιλόλογου, ιστορικού και συγγραφέα

Μύθευμα της ιστορίας του 1821

Όταν ο Βελής της Τριπολιτσάς πληροφορήθηκε για τις ύποπτες κινήσεις των αρχόντων και των προκρίτων της Πελοποννήσου, υποψιάστηκε ότι κάτι για επαναστατικό κίνημα μαγειρεύουν και για να τους προλάβει τους κάλεσε τάχα για σύσκεψη στο Σαράι του στην Τρίπολη· στην πραγματικότητα όμως για να τους ρίξει στα μπουντρούμια όπου τους περίμενε η ατίμωση, τα βασανιστήρια και ο θάνατος. Έτσι θα προλάβαινε κάθε επαναστατική κίνηση.

Όλοι οι πρόκριτοι και Αρχιερείς της Πελοποννήσου δέχτηκαν την πρόσκληση. Οι των Καλαβρύτων όμως την απέρριψαν. Αρνήθηκαν κάθε επαφή με τον καϊμακάμη.

Είναι η πρώτη επαναστατική πράξη.

Ο Γερμανός προσποιήθηκε αρρώστια και οι άλλοι φοβισμένοι και απελπισμένοι κατέφυγαν στην Αγία Λαύρα, ύστερα από την πλαστή επιστολή που σκαρφίστηκαν για να εκθέσουν τον Βελή και να γλιτώσουν τη δοκιμασία και τον θάνατο. Άλλοι έλεγαν να φύγουν, άλλοι να κρυφτούν και άλλοι να υποχωρήσουν.

Τότε ο γέροντας Ασημάκης Ζαΐμης είπε με στοχασμό και νόημα: «Κάλλιο πουλάκι στο κλαδί παρά πουλάκι στο κλουβί».

Όλοι κατέφυγαν στην Αγία Λαύρα που υπήρξε ο εγκέφαλος της Επανάστασης.

Όλοι οι πρόκριτοι της Αχαΐας και Καλαβρύτων συγκεντρώθηκαν στην Αγία Λαύρα. Ο Π. Πατρών Γερμανός, ο επίσκοπος Κερνίτσης, ο Ασημάκης Φωτήλας, ο Σωτήρης Θεοχαρόπουλος, ο Σωτήρης Χαραλάμπης, ο Παναγιώτης Φωτήλας, ο Ανδρέας Ζαΐμης, ο Ανδρέας Λόντος και συζήτησαν την πρόσκληση του καϊμακάμη.

«Επανάσταση» ακουγόταν από όλη τη σύναξη.

Έφτασαν καβαλάρηδες, ιδρωμένοι και χαρούμενοι, ο Ν. Σολιώτης, ο Σταυραετός του Χελμού, ο Καραφωτιάς, ο Ντόκος και άλλοι πολλοί μπαρουτοκαπνισμένοι αγωνιστές καβαλάρηδες ν' αρπάξουν τα καριοφίλια και να γονατίσουν μπροστά στον Μεγάλο Ιεράρχη, να ορκιστούν και να ξεκινήσουν για να εκδικηθούν τους τυράννους που επί 400 χρόνια διαφέντευαν στη ζωή τους και τα κονάκια τους.

Ο Δεσπότης τούς συγκέντρωσε κάτω από τον ουρανοφίλητο πλάτανο, πήρε το παραπέτασμα της Ωραίας Πύλης, όρκισε τα παλικάρια, προσευχήθηκαν όλοι και αναφώνησαν «Λευτεριά ή θάνατος». Ξεχύθηκαν φωνάζοντας Λευτεριά στα Καλάβρυτα και τα ελευθέρωσαν, αφού αιχμαλώτισαν τον βοεβόδα Αρναούτογλου μαζί με το χαρέμι του στις 21 Μαρτίου 1821.

Κι έτσι τα Καλάβρυτα είναι η πρώτη πόλη που ελευθερώθηκε το 1821.

Ύστερα από την ορκωμοσία και την κατάληψη της πόλης, ο Ζαΐμης με τον Π. Π. Γερμανό αναχώρησαν για τα Νεζερά, ο Λόντος για τη Βοστίτσα, ο Φωτήλας προς του Λάλα, ο Σωτήρης Χαραλάμπης και ο Κερνίτσης Προκόπιος πήραν θέσεις στα όρια μεταξύ Καλαβρύτων και Τριπολιτσάς.

Ο Γερμανός απέστειλε το μήνυμα της επανάστασης στον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, που συμβολικά ανέφερε: «Εξοχώτατε, χθες ετελέσθη το στεφάνωμα και έστω εις γνώσιν σας». Και εξηγούν ότι η λέξη «στεφάνωμα» σημαίνει πως κηρύχτηκε η επανάσταση και έγινε ορκωμοσία (Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τόμος ΙΒ΄, σελίς 82).

Όσα αναγράφονται εδώ περιληπτικά μνημονεύονται με λεπτομέρειες στα Απομνημονεύματα του Φωτάκου, Παλαιών Πατρών Γερμανού, Κανέλλου Δεληγιάννη, στην Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης του Thomas Gorden (τόμος Α΄, σελ. 78), Ευμορφόπουλου «Ιστορικόν Δοκίμιον», Φιλήμονος, Φ. Πουκεβίλ και άλλων.

Καλό θα ήταν να σταματήσουν τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα και να διαβάσουν τα ιστορικά γεγονότα της επανάστασης του '21 από τις αφηγήσεις όσων τα έζησαν και τα διηγήθηκαν λαγαρά και ατόφια.

Φθάνουν οι φανφαρονισμοί και το ψεύτικο, δόλιο ύφος της αφήγησης και της διαφήμισης. Η ιστορία δεν είναι διαφημιστικό σποτ. Δεν είναι προϊόν για πούλημα.

Είναι ζωή και πράξη.

Είδα στο «χαζοκούτι» κάποιες εικόνες σ' ένα ντοκιμαντέρ και νόμισα ότι πως βλέπω αμερικάνικο σίριαλ.

Τα παιδιά της «αναπαράστασης» έπρεπε να στρέψουν μια μπαταριά, έστω και ψεύτικη, πρώτα στο σκηνοθέτη και ύστερα στους άλλους. Τι φταίει όμως ο σκηνοθέτης, όταν το σενάριο που του έδωσαν και για το οποίο αμείφθηκε ήταν τέτοιο όπως το φαντάστηκε ο μυθογράφος ιστορικός; Τι αθλιότητα ήταν αυτή; Θυμάμαι την ομορφιά και την υπερηφάνεια, τον ενθουσιασμό και την συγκίνηση που ένιωθες, όταν η αναπαράσταση γινόταν με φουστανελοφόρους καβαλαρέους.

Με διαλογική συζήτηση, με στοχασμό και σύνεση, με

ευλογία και προσευχή του Γερμανού, γινόταν η ορκωμοσία και μια φωνή ακουγόταν «Επανάσταση, Επανάσταση». Χτύπαγε η καμπάνα που είχε βουβαθεί πριν 400 χρόνια, ακούγονταν τα συνθήματα που γέμιζαν τον αέρα που τα μετέφερε και τα σκόρπισε σ' όλον τον Μοριά.

Κακόβουλη προσπάθεια να εξευτελίσουν την ιερή ώρα της Επανάστασης. Να χτυπήσουν στην καρδιά του ιερού χώρου την ψυχή του γένους.

Φαντάζομαι και τα υπόλοιπα ντοκιμαντέρ πόση αναλήθεια και πόσο ψέμα θα παρουσιάσουν.

Δεν διάβασαν οι ιστοριοκάπηλοι, αλλά δεν άκουσαν από τις μανάδες τους, τί έγινε στην Χελωνοσπηλιά, στή Φροξυλιά, στις πόρτες του Αγριδιού, στις Κλουκίνες, στου Αμπήμπαγα, εκεί που κελάηδησαν τα προεπαναστατικά καριοφίλια!

Ο Ν. Σολιώτης με τον Αναγνώστη Κορδήν εσκότωσαν στο Αγρίδι στις Κλουκίνες τους γυφτοχαρατσίδες· όλα αυτά τα γεγονότα έγιναν από 15 έως 21 Μαρτίου. Στη συνέχεια σκότωσαν Τούρκους φοροεισπράκτορες στου Αμπήμπαγα το Γεφύρι.

Ο Σολιώτης παρακινήθηκε από τον Αρχ. Φλέσαν να κτυπήσει πρωτύτερα Τούρκους και να κόψει τις μακρινές και άκαρπες συνελεύσεις των αρχόντων των Καλαβρύτων και Πατρών.

Στην περίφημη σύγχρονη ιστορία, ο Λάμπρος Κατσώνης είναι απών. Για το παιδομάζωμα δεν γίνεται κουβέντα, καθώς επίσης για τους Σουλιώτες και το Σούλι. Όμως οι ραγιάδες που ζούσαν κάτω από τα όρια της φτώχειας, μαστιζόμενοι από κακουχίες, αρρώστιες, όπως η ελονοσία, η φυματίωση, η πανώλη και τα αφροδίσια νοσήματα, όπως αναφέρει ο Πουκεβίλ βρισκόντουσαν σε άθλια κατάσταση. Όλα αυτά αναφέρονται στην σύγχρονη ιστορία όπως και πολύς λόγος για τους Αρβανίτες. Οι τακτικοί και οι έκτακτοι φόροι τούς είχαν γονατίσει τους ραγιάδες και οι σύγχρονοι μελετητές ισχυρίζονται ότι οι Έλληνες περνούσαν ήσυχα και δημιουργικά με τους κατακτητές, όπου αργότερα παρακινούμενοι από τους Κοτσαμπάσηδες έγιναν τύραννοι.

Οι κλέφτες πότε «καλοί» και πότε «κακοί» ήσαν «αλήτες και εγκληματίες. Καημένη κλεφτουργιά, ηρωική ένδοξη από φόβο θέλουν να σε στραπατσάρουν.

Κλέφτης ήταν ο Αλή Πασάς που η μάνα του η Χάμκω, μη μπορώντας να αντέξει τα όσα έπαθε από τους Γαρδικιώτες, η ίδια και η κόρη η Χαϊνίτσα, προέτρεπε τον Αλή να γίνει μεγάλος και τρανός για να εκδικηθεί τους Γαρδικιώτες που τις ατίμασαν. Έτσι, ο Αλής όταν της πήγε ένα πουγκί κλεψιμέικα φλουριά, ανακουφίστηκε.

Το μεγάλο έργο των Διδασκάλων του γένους, που αναγέννησαν την Ελλάδα σ' όλη την Εσπερία και σ' όλο τον Ελλαδικό χώρο τους προσπερνά στα γρήγορα, φθάνοντας στον Κοραή μόνο. Ο Ανθρακίτης, ο Μηνιάτης, ο Κοσμάς ο Αιτωλός, ο Ευγένιος Βούλγαρης, ο Νικηφόρος Θεοτόκης, ο Άνθιμος Γαζής, ο Νεόφυτος Δούκας, ο Βάμβας, ο Γεώργιος Γεννάδιος και μια πλειάδα εργατών του πνεύματος άρχισαν τον αγώνα την επομένη της Άλωσης με τα όπλα του πνεύματος που έληξε με τις ομοβροντίες του Ναυαρίνου και τις κλαγγές της Πέτρας.

Από τα καριοφίλια ως το Οκτωήχι, από τις τάπιες των κανονιών ως τους άμβωνες των εκκλησιών, από τις επάλξεις των Κάστρων ως τους νάρθηκες των μοναστηριών, όπου τα σκλαβόπουλα κρυφάκουγαν τις «διδαχές» των διδασκάλων του Γένους, είναι τα στάδια που πέρασε ο επικός αγώνας για να καταλήξει στην Ανάσταση του Γένους.

Οι Διδάσκαλοι όρμησαν στην μεγάλη μάχη για τη λευτεριά και πολέμησαν τετρακόσια χρόνια, πλάι-πλάι, οι οπλαρχηγοί με τ' άρματά τους και οι Διδάσκαλοι με τα καλαμάρια τους. Και στάθηκαν κι οι δυο τους πολέμαρχοι. Οι πρώτοι μπούκωναν κανόνια, οι άλλοι στόμωναν την πνευματική πείνα του λαού, που δεν ξέχασε ούτε στιγμή «τί έχασε, τί έχει, τί του πρέπει».

Οι Φαναριώτες κατά τα γραφόμενα στη «σύγχρονη» ιστορία προσδοκούσαν κάποια μορφή συγκυριαρχίας με τους Οθωμανούς. Συγκυριαρχία «Ελληνοοθωμανική» όπως κάποιοι προτείνουν σήμερα «συνεκμετάλλευση» του Αιγαίου.

Η κάστα αυτή των σύγχρονων ιστορικών είναι σαν την Λερναία Ύδρα. Το ένα κεφάλι της δηλητηριάζει την Παιδεία κι όταν κόβουν αυτό το δεύτερο επιτίθεται στην εκκλησία, το άλλο δαγκώνει την παράδοση, τα εθνικά μας θέματα και ό,τι άλλο εξυπηρετεί το Σιωνισμό, που όπως διαβάζω θα κάνει στην Ελλάδα και Συνέδριο. Προτροπές που πριν από χρόνια διατύπωνε ο Υπουργός Εξωτερικών της Αμερικής Kisinger. «Εάν θέλετε να εξαφανίσετε τους Έλληνες, κτυπάτε τους την πίστη, την ιστορία και την παράδοση, τα εθνικά τους θέματα και την γλώσσα». Μόνο ο λαός μπορεί να αντισταθεί σ' αυτή τη λαίλαπα και κανείς άλλος. Οι Κρητικοί έκαναν επανάσταση «διακόσια χρόνια» έλεγε ο Θεοδωράκης.

Σκοπός του λαού που ξεσηκώθηκε με τα καριοφίλια ήταν ν' αποκτήσουν γη (υλιστική θεωρία).

Ε όχι, κύριοι στρατευμένοι ιστορικοί.

Οι Έλληνες πολέμησαν για τη λευτεριά τους.

Η «περίφημη» ιστορία του '21 αποκρύβει τη γενεσιουργό αιτία στο νέφος του μύθου, φανερώνει την ενέργειά τους σαν ηρωική ανακάλυψη.

Η λέξη Γένος προξενεί δέος και χαρά μαζί, πόνο μαζί και πάθος. Μοιάζει σαν να περικλείει στη σημασία της, όχι αντιτιθέμενα μα συνθεμένα, μεγαλείο και μαρτύριο, κατατρεγμό και θρίαμβο, ολοκαύτωμα και τρόπαιο. Η λέξη Γένος δίνει την αίσθηση όχι μονάχα του Ελληνικού

παρόντος αλλά μαζί και όλου του Ελληνικού παρελθόντος και όλου του Ελληνικού μέλλοντος.

Η Επανάσταση του 1821, σαν ξεσηκωμός του Γένους, παίρνει τις διαστάσεις της θανάσιμης πάλης όχι των ηρώων της εποχής εκείνης μόνο, αλλά και όλων των προγόνων και όλων των επιγόνων. Γίνεται η Επανάσταση της πανστρατιάς των Ελληνικών ψυχών όσες έζησαν, όσες ζουν, όσες θα επιζήσουν.

Η φυλή είναι πλάσμα υστερογέννητο.

Το Έθνος καταστάλαγμα πολυσύνθετο.

Η Πολιτεία, οργανισμός χειροποίητος.

Ο Λαός κράμα διηθημένο. Πρωτόγονο, μονοκύτταρο, αχειροποίητο, άκρατο είναι το Γένος.

Αν η κοινωνική ζωή των ανθρώπων αρχίζει από την οικογένεια, η πολιτική τους ζωή αρχίζει από το Γένος.

Η αρχαία Ελληνική Μυθολογία: «Γένος-Υιός του Αιώνος, αδελφός της Γενεάς, εγγονός της Νυκτός και του Ανέμου, ... Πατήρ του Πυρός, της φλογός και του φωτός».

Στο Γένος αυτό, το αυτοφυές και αυθύπαρκτο, το αξερίζωτο και το αμάραντο, ικανό να ζήσει και στο πιο χέρσο, το πιο άνυδρο, το πιο λιθόστρωτο χωράφι της πατρικής γης (έτσι είχε καταντήσει η Ελλάδα στα χρόνια της Τουρκοκρατίας), σ' αυτό το Γένος εμπιστεύθηκε η Θεία Πρόνοια τη ρανίδα του Ελληνικού αίματος, τον κόκκο του ελληνικού πνεύματος τα ύστατα της υπάρξεώς μας ζώπυρα! Και η ψυχή του Γένους τα πήρε και τ' απόκρυψε κάποιος στους Δωρικούς δρυμούς, όπου πνεύματα χθόνια πατρώα –Δράκοι των παραμυθιών– περιφρουρούν το αποθεματικό κεφάλαιο της καταβολής του Ελληνισμού, κάπου στις Αιγαιοπελαγίτικες θαλασσοσπηλιές, όπου πνεύματα ενάλια μητρώα –Νεράιδες των θρύλων– διαφυλάττουν τον αποθησαυρισμένο πλούτο των Ελληνικών αιώνων...

Όλα εκείνα τα ζώπυρα της υπάρξεώς του –κόκκο σπέρματος, σταγόνα αίματος, αχτίδα πνεύματος– η Ψυχή του Γένους τα ζωογόνησε, τα καλλιέργησε, τα αξιοποίησε, τα γιγάντωσε.

Έτσι έγινε το «άφραστον θαύμα»;

Το 1821 το Γένος συσπειρώνεται. Δεν ήταν πλέον Έθνος, δεν ήταν Πολιτεία, δεν ήταν Φυλή.

Ήταν όμως και έμεινε Γένος. Του Γένους η ψυχή, ασύλληπτη, ανυπόταχτη, αδάμαστη. Δεν παραδίνεται στον Κατακτητή. Μένει όχι μόνο ζωντανή αλλά και ελεύθερη, όχι μόνο ελεύθερη αλλά και ζωντανή.

Το «Λευτεριά ή Θάνατος» άπαξ και βροντοφωνάχτηκε ενώπιον του Θεού και ανθρώπων, ούτε παραγράφεται, ούτε ανατρέπεται, γιατί γράφτηκε στο ληξιαρχείο της ιστορίας.

Αγαπητέ πρόεδρε και αξιότιμα μέλη του Δ.Σ.,

Δυστυχώς ανειλημμένες υποχρεώσεις δεν μου επιτρέπουν να παραστώ στην επετειακή εκδήλωση που διοργανώνει η δραστήρια Ένωση με συνεργασία με τους Καλαβρυτινούς Συλλόγους.

Χαιρετίζω την εκδήλωση της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης η οποία τιμά κι εφέτος την επέτειο της 25ης Μαρτίου. Τον Αγώνα του 1821 και την Επανάσταση για απόκτηση της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας του Έθνους. Η σημασία του Αγώνα του 1821 είναι τεράστια και αναμφισβήτητη και τέτοιες εκδηλώσεις «υπηρετούν» την εθνική μνήμη, η οποία μας διδάσκει ότι όταν οι Έλληνες, αγωνίζονται με συλλογικότητα και αλληλεγγύη, μπορούν να κατακτούν στόχους που μοιάζουν ανέφικτοι. Αυτή η διδαχή αποτελεί την πολυτιμότερη παρακαταθήκη των αγωνιστών της Εθνεγερσίας που οφείλουμε να την τιμούμε όχι μόνο επετειακά, αλλά καθημερινά με τους συλλογικούς μας αγώνες. Ιδιαίτερα σε μια εποχή, μεγάλων δυσκολιών και προβλημάτων, όπως η σημερινή, όλοι μας καλούμαστε να νιώσουμε βαθιά μέσα μας το νόημα εκείνων των αγώνων και να εμπνευστούμε από τα διαχρονικά μηνύματά τους.

Με εκτίμηση

Ο βουλευτής Αχαΐας
Αθανάσιος Παπαδόπουλος

Παρέλαση των μαθητών των σχολείων Καλαβρύτων μπροστά στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη και ο δήμος Αθηναίων

Φέτος για πρώτη φορά, παρά την καθιερωμένη συνήθεια και παράδοση εκατό και πλέον ετών, ο δήμος των Αθηναίων είχε αποφασίσει να φέρει ποικίλα προσκόμματα και να μη δεχτεί τους μαθητές των σχολείων των Καλαβρύτων να έρθουν στην Αθήνα και να ηγηθούν της μεγάλης μαθητικής παρέλασης της 24ης Μαρτίου μπροστά στο μνημείο του αγνώστου στρατιώτου και ενώπιον της κ. Υπουργού Παιδείας και άλλων επισήμων.

Η Παγκαλαβρυτινή Ένωση, ευθύς ως πληροφορήθηκε τούτο από τον κ. Πάνο Τσαπάρα, κινητοποιήθηκε άμεσα. Ο πρόεδρος της Π.Ε. κ. Γεώργιος Κοσμάς και ο Γενικός Γραμματέας κ. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης παρενέβησαν στο Δήμο της Αθήνας και τελικά οι μαθητές των Καλαβρύτων (: Γυμνασίου - Λυκείου - Επ. Λυκείου) έγιναν δεκτοί στην παρέλαση της Αθήνας.

Στη μαθητική λοιπόν παρέλαση της 24ης Μαρτίου, σύμφωνα με το πρωτόκολλο του προγράμματος της περιφέρειας Αττικής, προσκλήθηκε και παρέστη η Π.Ε. στην εξέδρα των επισήμων με τον πρόεδρο και το Γενικό Γραμματέα αυτής.

Αξίζει να σημειώσουμε ακόμη ότι την παραμονή της παρέλασης, δηλ. την 23η Μαρτίου, ο δήμαρχος Καλαβρύτων κ. Γεώργιος Λαζουράς και ο Λυκειάρχης κ. Βασίλειος Σπανός τηλεφώνησαν ανήσυχοι στον πρόεδρο της Π.Ε. κ. Γεώργιο Κοσμά και του γνωστοποίησαν ότι ο δήμος Αθηναίων αρνείται να παραθέσει γεύμα στους μαθητές και τους συνοδούς καθηγητές τους μετά την παρέλαση, πράγμα που γινόταν όμως εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Ο πρόεδρος της Π.Ε. τους δήλωσε απερίφραστα να μην ανησυχούν και τους διαβεβαίωσε ότι η ίδια η Π.Ε. θα παραθέσει γεύμα στους μετέχοντας στην παρέλαση μαθητές των Καλαβρύτων. Για το λόγο αυτό, το απόγευμα της 23ης Μαρτίου τόσο ο πρόεδρος της Π.Ε. κ. Γεώργιος Κοσμάς όσο και ο ταμίας κ. Κωνσταντίνος Κατσιάρης κινήθηκαν δραστήρια και αποφασιστικά. Επιστράτευσαν τους αδελφούς Κοκκότη από τα Κρινόφυτα, οι οποίοι προθυμοποιήθηκαν να παραθέσουν το γεύμα της Π.Ε. στους μαθητές και στους συνοδούς τους στην αίθουσα δεξιώσεων της ταβέρνας Ητείων, στην Ητειώνια ακτή, κοντά στο λιμάνι του Πειραιά (: τηλ. 210-4617400).

Η Π.Ε. ευχαριστεί θερμά τους αδελφούς Κοκκότη, γιατί έδειξαν ενδιαφέρον και μεγάλη προθυμία να λειτουργήσουν απρογραμμάτιστα την ταβέρνα τους για το γεύμα αυτό και μάλιστα με πολύ χαμηλό κόστος.

Από το Δ.Σ. της Π.Ε.

Άλλες εκδηλώσεις, στις οποίες παρευρέθηκαν και μέλη του Δ.Σ. της Π.Ε.

α) στις 4-7 Μαρτίου του 2011, η Επιστημονική Εταιρεία Καλαβρυτινών ιατρών **«Ο Μελάμπους»**, διοργάνωσε σεμινάριο με θέμα «Διάγνωση και θεραπευτική αντιμετώπιση σύγχρονων ιατρικών προβλημάτων». Η Π.Ε. εκπροσωπήθηκε από τον πρόεδρό της κ. Γεώργιο Κοσμά και την κοσμήτορα κ. Δήμητρα Κωνσταντινίδη.

β) Στη θρησκευτική εορτή του πολιούχου των Καλαβρύτων αγίου Αλεξίου (17 Μαρτίου 2011), που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας και ο Δήμος Καλαβρύτων, την Π.Ε. εκπροσώπησε ο πρόεδρός της κ. Γεώργιος Κοσμάς.

γ) Στις 21 Μαρτίου 2011 γιορτάστηκε στα Καλάβρυτα η επέτειος της απελευθέρωσης της πόλης από τους Τούρκους. Τελέστηκε δοξολογία στον καθεδρικό ναό της πόλης χοροστατούντος του μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η κ. Βέρα Χριστοδούλου-Τάγαρη.

Ακολούθησε μαθητική παρέλαση και στη συνέχεια έγινε αναπαράσταση της μάχης και κατάληψης των Καλαβρύτων από το θεατρικό όμιλο «Πάνος Μίχας».

Την Π.Ε. εκπροσώπησαν ο πρόεδρός της κ. Γεώρ-

γιος Κοσμάς, ο οποίος κατέθεσε και στεφάνι, ο Γ.Γ. κ. Δημήτριος Βαρβιτσιώτης, ο αντιπρόεδρος κ. Αντώνης Πετμεζάς και η κοσμήτωρ κ. Δήμητρα Κωνσταντινίδη.

δ) Στις 22 Μαρτίου 2011, «ο πατριωτικός όμιλος απογόνων αγωνιστών του 1821 και ιστορικών γενιών της Ελλάδας» γιόρτασε την 25η Μαρτίου στο αμφιθέατρο του Υπουργείου Εξωτερικών «Γιάννης Κρανιδιώτης». Ομίλησε ο κ. Σαράντος Καργάκος με θέμα «η διαχρονικότητα του 1821 και οι προεκτάσεις της».

Την Π.Ε. εκπροσώπησαν ο πρόεδρος κ. Γεώργιος Κοσμάς και τα μέλη κ. Ελένη Φράνκε, κ. Αναστασία Μπαλασοπούλου και κ. Δήμητρα Κωνσταντινίδη.

ε) Στις 25 Μαρτίου 2011 γιορτάστηκε στην Αγία Λαύρα, η επέτειος της εθνικής παλιγγενεσίας. Τελέστηκε θεία λειτουργία στο καθολικό της ιεράς μονής της αγίας Λαύρας, χοροστατούντος του σεβασμιοτάτου Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. Αμβροσίου.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο ακαδημαϊκός κ. Επαμεινώνδας Σπηλιωτόπουλος. Έγινε αναπαράσταση της ορκωμοσίας των αγωνιστών και της κήρυξης της επανάστασης του 1821 από το θεατρικό όμιλο Καλαβρύτων «Πάνος Μίχας». Την κυβέρνηση εκπροσώπησε ο αναπληρωτής υπουργός εργασίας κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης. Από την Π.Ε. παρέστη και κατέθεσε στεφάνι ο πρόεδρός της κ. Γεώργιος Κοσμάς, ο κ. Δημ. Βαρβιτσιώτης, ο κ. Αντώνης Πετμεζάς και η Δήμητρα Κωνσταντινίδη.

Προς Αξιότιμον κ. Γεώργιο Κοσμά
Πρόεδρο της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης
Κοιν. Αξιότιμον κ. Δημήτριο Βαρβιτσιώτη,
Γενικό Γραμματέα της Π.Ε.

Σικάγο, Πέμπτη, 17 Μαρτίου 2011

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης,

Με μεγάλη χαρά και αισθήματα ιδιαίτερης εκτίμησης στα μέλη της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης απευθύνω θερμό χαιρετισμό στους συμπατριώτες και συμπατριώτισσές μου, εν όψει του πανηγυρικού εορτασμού της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου 1821 στην Αθήνα, της κορυφαίας αυτής εκδήλωσής σας.

Η 25η Μαρτίου του 1821 υπήρξε μία μεγάλη στιγμή της Ιστορίας μας, μία από εκείνες τις μεγάλες στιγμές του Ελληνισμού, όπου αιώνες και ακατάλυτες αξίες εκφράζονται σε πράξεις μεγάλες και υψηλόφρονες. Σύσσωμος ο Ελληνισμός, αυτές τις ημέρες, αποτίει φόρο τιμής στους αγωνιστές και αγωνίστριες της Εθνεγερσίας, οι οποίοι εμπνευσμένοι από την αστείρευτη πηγή της εθνικής μας κληρονομιάς, καταξίωσαν το ένδοξο παρελθόν της Φυλής, μετουσιώνοντας σε πραγματικότητα το όραμα του υπόδουλου έθνους.

Πρωταγωνιστικό ρόλο στην εθνική εθνεγερσία κατά του Τούρκου κατακτητή διαδραμάτισε η Επαρχία των Καλαβρύτων. Υπήρξε το προπύργιο και η ψυχή της επανάστασης. Η θυσία των έχει αναδειχθεί σε παγκόσμιο σύμβολο ελευθερίας, ειρήνης, εθνικής αξιοπρέπειας και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σας συγχαίρω, εκ βάθους καρδίας, για όσα κάνετε και κρατάτε την ιστορική μνήμη ζωντανή και προσφέρετε στις νέες γενεές τα κίνητρα για να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τα Καλάβρυτα και να κρατήσουν άσβεστη την φλόγα των προγόνων! Σας συγχαίρω και για την πρόσφατη παγκόσμια κινητοποίησή σας στην επιχειρούμενη διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας από τον τηλεοπτικό σταθμό του Σκάϊ.

Για μία ακόμη φορά ειλημμένες υποχρεώσεις δεν θα μου επιτρέψουν να βρεθώ κοντά σας. Να ξέρετε όμως ότι σας θαυμάζω και η σκέψη μου είναι πάντοτε μαζί σας και στην ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Καλή επιτυχία σε όλες τις εκδηλώσεις σας,
Με εκτίμηση, αγάπη και πατριωτικούς χαιρετισμούς,

Θ.Γ. Σπυρόπουλος,
Συντονιστής Σ.Α.Ε. Περιφέρειας Η.Π.Α.
Πρόεδρος «Φύτεψε τις Ρίζες Σου στην Ελλάδα»

Σκέψεις ενός Σοποτινού για το νέο Δ.Σ. του συλλόγου «Ο άγιος Παύλος»

Στις 6 Φεβρουαρίου του 2011 και στην αίθουσα της Παγκαλαβρυτινής Ένωσης συνήλθαν σε τακτική γενική συνέλευση 80 περίπου μέλη του συλλόγου των εν Αθήναις Σοποτινών «Ο άγιος Παύλος» για την έγκριση των πεπραγμένων της παρελθούσης τριετίας και τη διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. και νέας εξελεγκτικής επιτροπής.

Η όλη διαδικασία διεξήχθη υποδειγματικά, σε πνεύμα ομοψυχίας, χωρίς αντεγκλήσεις και παράπονα. Στη συνέλευση αυτή μετείχαν: η εκλεκτή καλλιτέχνιδα και συγγραφέας Γιοβάνα, ο αρεοπαγίτης Α. Τσόλιας, ο δραστήριος τέως πρόεδρος του συλλόγου Κ. Παπαπαναγιώτου και ο αδελφός του Παναγιώτης, ο διδάκτορας των παιδαγωγικών του Πανεπιστημίου Αθηνών Γαβριήλ Αλπέντζος με τη σύζυγό του Χαρίκλεια (: Για τη Χαρίκλεια, άκουσα ο ίδιος τους κατοίκους των κωμοπόλεων, όπου υπηρέτησε, να εκφράζονται με πολύ σεβασμό και να την χαρακτηρίζουν με την τιμητική φράση «ένας άγγελος στον τόπο μας»), ο ευπατρίδης Οδυσσέας Λαμπρόπουλος, ο αριστούχος πολιτικός μηχανικός Αριστόβουλος Πανουτσόπουλος, ο έγκριτος και δυναμικός δικηγόρος Χαρ. Αγγούρης, ο δικηγόρος Γ. Πανουτσόπουλος, ο ευγενέστατος Πάνος Σοφιανόπουλος, ο αειθαλής και πάντα αξιοπρεπής Πίπης Σαμαντάς, η Ελένη Φράνκε μέλος του Δ.Σ. της Π.ε., η Ευγενία Κοίλιαρη με το σύζυγό της Νίκο κ.ά.

Πρέπει ιδιαίτερα να σημειώσω ότι η Ευγενία είναι κόρη του αείμνηστου Πάικου Οικονομόπουλου, του μεγαλύτερου ίσως και σημαντικότερου πολιτικού άνδρα όχι μόνο της Αροανίας, αλλά και όλου του Καλλικράτειου Δήμου των Καλαβρύτων κατά τα τελευταία εκατό χρόνια. Επί της εποχής του το Σοποτό συγκέντρωνε πολλές δημόσιες υπηρεσίες, ξεχώριζε από τα γύρω χωριά και είχε φτάσει σε μεγάλη ακμή. Μετά την «εκδημία» του το Σοποτό «κατέρρευσε» πλήρως. Όλοι όσοι αναγνωρίζουμε τη μεγάλη προσφορά του αείμνηστου Πάικου Οικονομόπουλου στο χωριό μας οφείλουμε κάποια στιγμή να τιμήσουμε δεόντως τη μνήμη του.

Το νέο Δ.Σ. του συλλόγου των εν Αθήναις Σοποτινών αποτελείται από νεαρά άτομα, που έχουν ζήλο και διάθεση να εργαστούν για το χωριό μας. Οι δυνατότητές τους, όμως, φαίνονται περιορισμένες ελλείψει χρημάτων. Το γνωστό γνωμικό του Δημοσθένους «δεῖ δή χρημάτων και ἄνευ τούτων οὐδέν έστι γενέσθαι τῶν δεόντων» είναι πάντα επίκαιρο. Παρά ταύτα, θα διατυπώσω εδώ μερικές απλές σκέψεις μου, που ενδεχομένως θα βοηθήσουν το νέο Δ.Σ. για τις δικές του ενέργειες:

1. Ο Γαβριήλ Αλπέντζος μίλησε περί καταλλαγής των παθών και συμφιλιώσεως όλων των «αντιμαχομένων». Όλοι μας καταλάβαμε τι εννοούσε. Απαιτείται ομοψυχία και ενότητα. Η ισχύς «ἐν τῇ ἑνώσει». Κανένας δεν περισσεύει.

2. Θεωρώ απαραίτητη την έκδοση ενός περιοδικού. Το περιοδικό αυτό θα είναι η φωνή μας. Θα μεταφέρει τις σκέψεις και τους αγώνες μας, θα ενημερώνει, θα αναπτύσσει ενδιαφέροντα εν πολλοίς θέματα, θα ενώνει και θα ενεργοποιεί φίλους και γνωστούς. Θα δίνει τη δυνατότητα στα μέλη του συλλόγου και στους φίλους να εκφραστούν και να προβληθούν. Σκόπιμο είναι τα άρθρα του περιοδικού να έχουν σχέση με την ιστορία, τη λαογραφία, τη γλώσσα, τις παραδόσεις, τα παντός είδους μνημεία, τις γιορτές και τις πανηγύρεις, τη ζωή των κατοίκων, τα ήθη και τα έθιμα, τις σχέσεις

των κατοίκων προς τα γειτονικά χωριά, τη χλωρίδα και την πανίδα κ.ά.

Για να εκδοθεί όμως το περιοδικό χρειάζεται να βρεθεί κάποιος Μαικήνας για να συνδράμει το σύλλογο οικονομικά.

3. Τα θέματα τα σχετικά με το συμβολαιογραφείο, τον ξενώνα και το καφενείο πρέπει να απασχολήσουν το νέο Δ.Σ. του συλλόγου μας.

4. Αξιοποίηση της Αστικής: Και εδώ απαιτούνται χρήματα για τις υποδομές και τη βελτίωση των χώρων του κτηρίου, προκειμένου η Αστική να είναι καθ' όλα έτοιμη να υποδεχτεί το ΣΕΟ Τριπόλεως ή Πατρών.

5. Το μεγαλύτερο πρόβλημα του χωριού μας είναι οι λίγοι μόνιμοι κάτοικοι, οι περισσότεροι των ποίων είναι μεγάλης ηλικίας. Οι περισσότεροι Σοποτινοί επισκέπτονται το χωριό πέντε έως δέκα μέρες το καλοκαίρι και αυτό είναι όλο. Πρέπει να ενθαρρύνουμε νέους ανθρώπους και να τους δώσουμε κίνητρα για μόνιμη εγκατάσταση στο χωριό. Η παρουσία του νεαρού φίλου μας Σπύρου Κουρή στο Σοποτό είναι ένα ελπιδοφόρο γεγονός. Τώρα μάλιστα με την υπάρχουσα οικονομική κρίση και την καλπάζουσα ανεργία σε όλους σχεδόν τους τομείς, η επιστροφή στα χωριά μας ορισμένων τουλάχιστον επαγγελματιών είναι μια καλή λύση. Ο ηλεκτρολόγος, ο υδραυλικός, ο χτίστης θα έχουν πελάτες όχι μόνο τους Σοποτινούς, αλλά και τους κατοίκους των γειτονικών μας χωριών. Παράλληλα, με τα αυτοκίνητά τους, δε θα στερηθούν και των αγαθών που προσφέρει μια μεγάλη πόλη.

6. Ο σύλλογος οφείλει να διοργανώνει συχνά εκδρομές στο χωριό με πούλμαν επ' ευκαιρία διαφόρων εορτών και σημαντικών άλλων κοινωνικών γεγονότων.

7. Επειδή όλοι σχεδόν οι Σοποτινοί με εσωτερική μετανάστευση έχουν εγκατασταθεί στις μεγάλες πόλεις, όπως στην Αθήνα, στον Πειραιά και στην Πάτρα, ο σύλλογος οφείλει να τους ενώνει, να τους φέρνει κοντά του, να γνωρίζει τα προβλήματά τους και να προσπαθεί με κάθε τρόπο να έρχεται αρωγός στις δυσκολίες τους. Η συχνή τηλεφωνική επικοινωνία των μελών του Δ.Σ. με ανθρώπους δυναμένους να ανακουφίσουν τους ευρισκομένους σε δύσκολη κατάσταση αδελφούς μας, ας αποτελέσει το κύριο αντικείμενο του ενδιαφέροντος και της μέριμνας του συλλόγου μας.

8. Μέσα στο γενικότερο κλίμα της κρίσης και της ανέχειας ξεχάσαμε τη σημασία και την αξία της ψυχαγωγίας. Μια συνεστίαση θα μας φέρει όλους πιο κοντά και θα μας δοθεί η ευκαιρία να συναντήσουμε φιλικά και αγαπητά πρόσωπα που εδώ και πολλά χρόνια δεν έχουμε δει.

9. Τέλος, θα πρότεινα να εκδώσουμε ένα φυλλάδιο, το οποίο θα περιλαμβάνει τους σημαντικότερους Καλαβρυτινούς επαγγελματίες στο λεκανοπέδιο της Αττικής με πλήρη στοιχεία τους. Αυτό θα βοηθούσε όχι μόνο τους ίδιους, γιατί θα ήταν μια μορφή διαφήμισής τους, αλλά και τα μέλη του συλλόγου μας για ευνόητους λόγους.

Ένας Σοποτινός

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Βαγενά Άγγελου, Η Δάφνη και οι Θύμισές μου, Αθήνα 2010, σελ. 159.

Ο επιτυχημένος και αξιόλογος επαγγελματίας Άγγελος Βαγενάς αφιερώνει το βιβλίο του αυτό με πολλή αγάπη και απέραντο σεβασμό στην ιερή μνήμη της δυναμικής και ηρωίδας μητέρας του Δάφνης. Στο εισαγωγικό του αφιέρωμα σημειώνει με βαθιά ειλικρίνεια τα ακόλουθα χαρακτηριστικά λόγια: «Συνοδεύοντάς την στην τελευταία της κατοικία στο χωριό μας, ... στάθηκα μπροστά στο φέρετρο ακίνητος, αμίλητος, θλιμμένος κι αντίκριζα τη γλυκιά, ήρεμη μορφή της. Ένα ρίγος αισθάνθηκα, ένα ρεύμα ηλεκτρικό να διαπερνά το σώμα μου και μια φωνή να μου λέει: Μην την ξεχάσεις ποτέ. Να είσαι υπερήφανος γι' αυτήν» (σελ. 6).

Μετά το εισαγωγικό και συγκινητικό αυτό αφιέρωμα ακολουθούν κατά χρονολογική σειρά οι ακόλουθες επτά ενότητες:

Ενότητα 1η (σελ. 9-14): Εδώ γίνεται λόγος για τις φυσικές ομορφιές του χωριού Πλανητέρου, όπου το 1909 «γεννήθηκε η μικρή τσοπανοπούλα, η Δάφνη».

Ενότητα 2η (σελ. 15-18): Η όμορφη Δάφνη, σε ηλικία 19 ετών «ερωτεύτηκε παράφορα» το νεαρό Παναγιώτη. Παρά τα πολλά προβλήματα, ζουν ευτυχισμένοι και μέχρι το 1938 αποκτούν τρία παιδιά: τον Αθανάσιο, τον Αλέξη και την Πανωραία.

Ενότητα 3η (σελ. 19-42): Αναφέρεται στην περίοδο 1940-1944, όπου η φτώχεια, η ανέχεια, η πείνα και οι μαζικές εκτελέσεις ήταν τα θλιβερά επακόλουθα της γερμανικής κατοχής. Κατά την περίοδο αυτή μεγαλώνει ακόμη περισσότερο η οικογένεια της μάνας Δάφνης με τη γέννηση του Άγγελου (1941) και της Αρτεμισίας (1944).

Ενότητα 4η (σελ. 43-90): Ο συγγραφέας εδώ, ενώ περιγράφει τις αγωνιώδεις προσπάθειες της μάνας Δάφνης για τη συντήρηση της πολυμελούς οικογένειάς της, δεν παραλείπει να αναφερθεί και στα πολιτικά γεγονότα της εποχής, όπως ήταν τα Δεκεμβριανά και ο εμφύλιος πόλεμος των ετών 1946-1949. Την περίοδο αυτή γεννιέται το έκτο και τελευταίο παιδί, ο Γιώργης (1947).

Οι επόμενες τρεις ενότητες (: 5η: σελ. 91-124), 6η: σελ. 125-141 και 7η: σελ. 143-159) αναφέρονται σε διάφορα οικογενειακά περιστατικά, με κορυφαία το θάνατο του πατέρα Παναγιώτη (1950) και της μάνας Δάφνης (1983).

Πέρα όμως από τα καθέκαστα οικογενειακά βιώματα, ο Άγγελος Βαγενάς θυμάται και παρουσιάζει αναλυτικά και παραστατικά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά θέματα ευρύτερου και γενικότερου ενδιαφέροντος. Ομιλεί για την αντίσταση, για το κάψιμο των σπιτιών του Πλανητέρου έπειτα από ένα ολέθριο λάθος των ανταρτών, για το ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων (13-12-1943), για τα Δεκεμβριανά και τον εμφύλιο. Παραθέτει στοιχεία και μαρτυρίες που αποτελούν αυθεντικά ντοκουμέντα για την εποχή εκείνη. Και αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, μια σημαντική συμβολή του βιβλίου του Άγγελου Βαγενά για την ιστορία της εποχής.

Όσον αφορά στο κύριο θέμα του βιβλίου αυτού, θέλω να πιστεύω ότι ο Άγγελος Βαγενάς εκθειάζοντας με πολύ θαυμασμό και άμετρη αγάπη τις πολλές αρετές της μάνας Δάφνης, στην ουσία επαινεί και υμνεί κατ' επέκταση όλες σχεδόν τις ιδανικές Ελληνίδες μητέρες που δε διστάζουν, κάτω από οποιουσδήποτε χαλεπούς καιρούς, να υποβληθούν σε στερήσεις και θυσίες παντός είδους για χάρη των παιδιών τους. Από τη σκοπιά και την έννοια αυτή, το ωραίο αυτό βιβλίο του Άγγελου Βαγενά αποκτά βαρύτητα, σπουδαιότητα και διαχρονικότητα.

Γιώργος Χρ. Σακελλαριάδης

Από τις εκδηλώσεις της Π.Ε.
(συνεστίαση, εορτασμός της 25ης Μαρτίου, κατάθεση στεφάνου).

Όλες οι φωτογραφίες είναι από το φωτογράφο Φίλιππα Παντούλια, τηλ. 6977-341880.
Όσοι θέλουν φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις αυτές, να απευθυνθούν στον κ. Παντούλια.

Από την παρέλαση των μαθητών των Καλαβρύτων μπροστά
από το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη στις 24-3-11

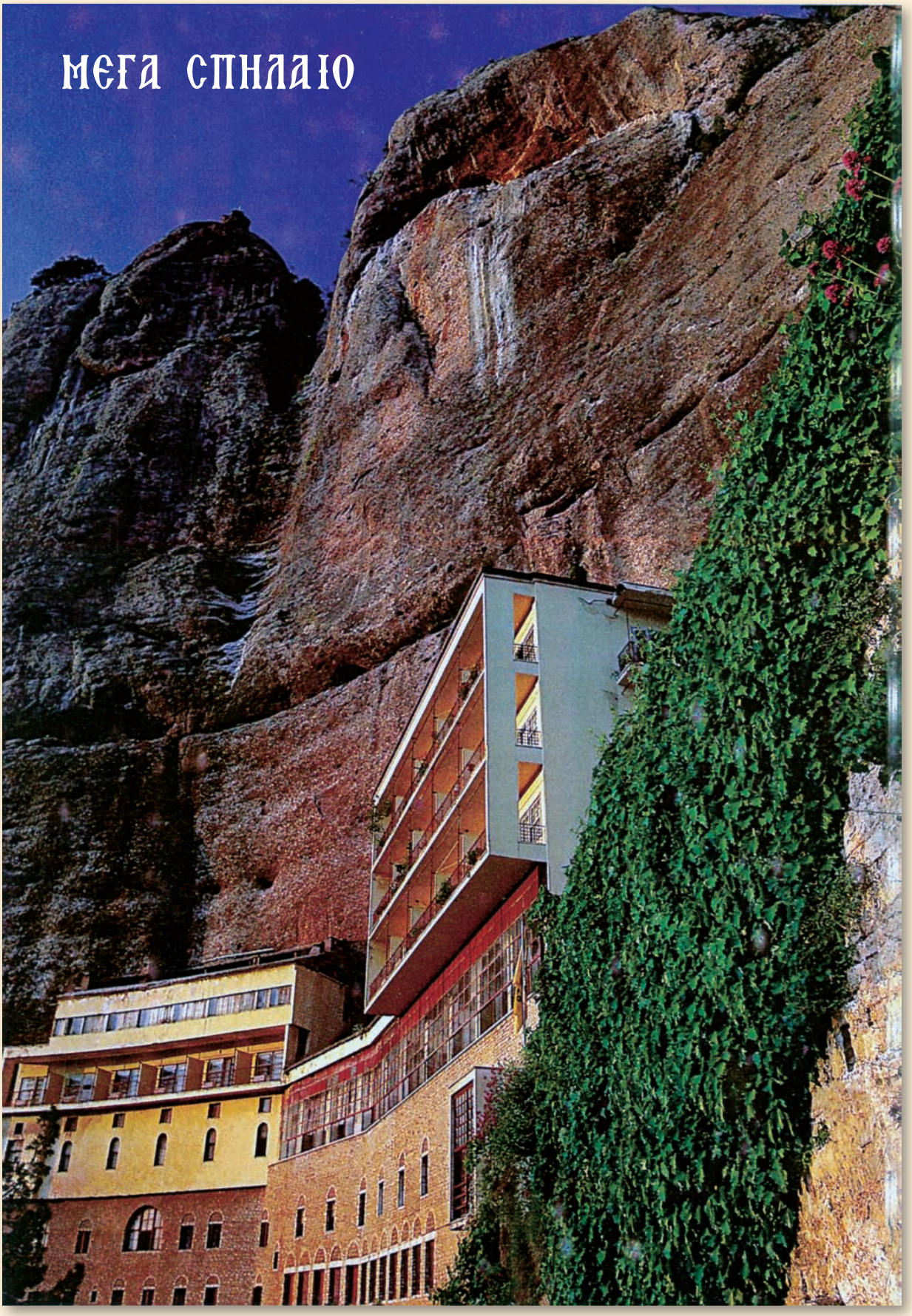
МЕГА СПЛАЮ